

ATSIE !	20	ONDER DE PARAPLU	5
BLONDE MEISJE	24	ONGEVENSTE MUZIKANTEN	22
• CA PUE	21	OP DE BUS	18
DAN MOET JE MAAR HUILEN	33	PORTRET MIJNER MOEDER	4
• GRIETJE LIEF	16	SPEEL VIOOL INDE NACHT	37
HET DUEL	10	'T IS MIJNE HOED	25
HE' ! KOETSIER	36	TREE MET MIJN 'T A.P	1
• HET VLIEGERSKIND	30	"	32
• HO, HO ! MENIER DE PAASTRE	26	TWEE LACHENDE OGEN	19
• HOU JE GOED !	27	TWEE VROLUKE KNAPEN	6
• IK BEN BEDEESD	32	TYROLERLIED	29
• IK ZIE ALLES IN 'T DUBBEL	17	VAN EEN WIJZE EZEL	11
• KAAATJE	15	VANG EEN LUIS..	2
LAAT DE BOEL ... DRAAIEN	3	WEER JONGGEZEL	28
LACHEN & LACHEN IS TWEE	34	WEET JE WAAROM ?	7
• MAGDELEIN	35	ZING ! ZING !	8
• MEISJE LIEF	12	ZEG, WEET JE 'T NOG ?	23
• MIJN JONGEN, GA...	9	DE SCHOOIER	13
• NU SCHIJNT DE ZON WEER	14		

TRÉE HET MIJ IN 'T AARDS PARADYS

①

x

A

Als de lente daagt en geen storm meer jaagt,
Zoekt elk vogelijs in min te zijn.

't Zingt een chant d'amour

Tot de schuchtr moer.

'k Nodig jou hoer uit, o mijn aardige bruid.

Refr: Kom en tree met mij in 't aards paradijs,
Zon en bloesem zijn ons deel.

Kom en zing met mij van liefd' en peis.

Haha.... een blijde wijs.

Laat ons samen bloemen lezen.

Laat de zon ons woning zijn.

Kom en tree met mij in 't aards paradijs.

Haha ons levensreis.

In mijn liefdetuin wordt je slank en bruin,

'k Zing: ich liebe dich, voor jou, glücklich.

Bij de appelboom vloeit de honigstroom.

'k Bouw een zomerhuis voor ons bei als een kluis.

'k Drink de liefdewijn in de maneschijn.

'k Dans de volle nacht een wals of acht.

Kom, het leven vaart door mijn rozengaard.

Waar 'k je henenvoer blijf ik trouw pour toujours.

Hoor de franke taal van de nachtegaal.

Zingt een melodei voor jou en mij.

Gaan we hand in hand door het liefdeland.

't Leven wenkt zo vroom als een zalige droom.

Vang een luis ('m) vang een luistrijk feest nu aan.

Op zijn huid (4m) op zijn huidig feestbestaan.

Hij is dik (4m) hij is dikwijls veel te goed.

En gemeen (4m) en gemeenzaam van gemoed.

Hang hem op een gloriekrans -

Met een koord van zilvren glans.

Geef hem stromen van geluk.

Voor zijn koene deugd.

Hij heet Lodewijk DE Niel.

God verdoeme nooit zijn ziel.

't Vagevuur wees nooit zijn lot.

Maar de heldre woon van God.

Hij komt pas met roem en eer.

Uit het heilig land hier weer.

't Is een gekend muzikant.

Hij is luimig en plezant.

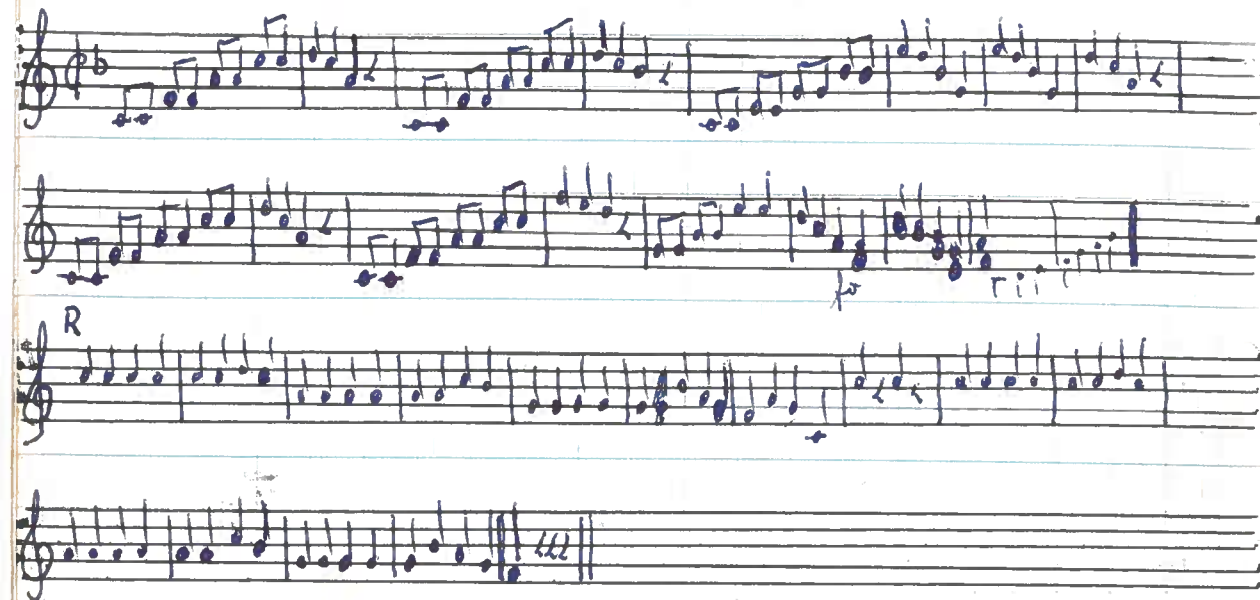
Wilt ge staan in zijn gena.

Doe hem doodeenvoudig na.

Maak hem schone gloria's.

Vul hem opnieuw 't ereglas.

LAAT DE BOEL MAAR DRAAIEN

LAAT DE BOEL MAAR DRAAIEN

X

③

G

Als je hedendaags zo naar de mensen kijkt,
 Zie je meer dan een die op een plank gelijkt.
 Menigeen, die vroeger aan de drank verslaafd,
 Die is zijn buik al weggeschaafd.
 Hoor je hier de vrouwen klagen: wat een tijd!
 't Is maar halve maand en 'k ben mijn zegels kwijt,
 Maar wat helpt het toch die klagerij,
 Zing liever mee met mij.

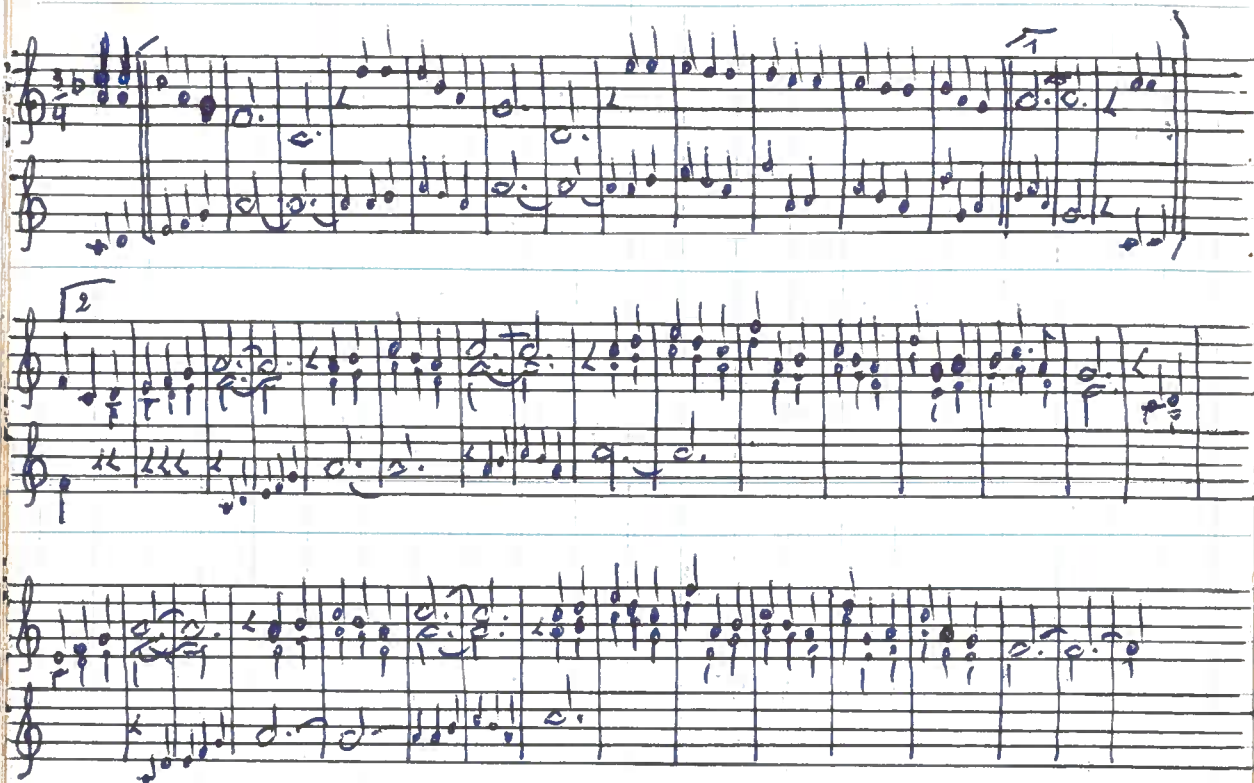
Refr: Laat de boel maar draaien,
 Laat de boeren maar staan maaïen,
 't Geld is toch al naar de haaien,
 Mager zijn dat doet geen pijn, nein!
 't Helpt niet van te klagen
 Of een aalmoes te gaan vragen,
 Hopen, ja op betere ~~dagen~~, zo moet 't zijn.

Ja, 't is nu de boer die 't grote geld opstrijkt.
 Die nog slechts de burgers als gespuis bekijkt,
 Ga je soms wat vragen, o het spijt ons wel,
 Voor smokkelaars natuurlijk wel.
 Heden wordt gesjacherd met een bete brood.
 Maar alleen van klagen gaat de sterkste dood.
 Zit je aan de dis, 't rantsoen is op,
 Dan zeg je simpel: stop!

G(hoort alom vertellen van een tweede front,
 Botermelk met sachariën noemt men gezond,
 Voor een nieuw kostuum vraagt men een half fortuin.
 En vooreen ei scheert men je kruin.
 Op de zwarte markt is 't maar voor 't rijk publiek.
 Straks heeft men nog smokkelaars in electriek.
 Voor een hele maand een half pond vlees
 En twee frank plattekees.

't Is al eeuwen zo en 't zal altijd bestaan.
 Al wie aan het potje zit die lekt er aan,
 Zie je iemand goed in 't vet met frisse kleur,
 Zeg maar gerust: een controleur.
 Moet men heden koken op een beetje schlam.
 Geeft men soms een spaarpot voor een boterham.
 Toch is er voor moed in elke kring
 Maar één remedie: zing!

PORTRET MIJNER MOEDER

PORTRET MIJNER MOEDER

X (4) A

Zachtjes valt 't avondduister, eenzaam ben ik en luister
 Naar je stem, o mijn moeder, die stil uit je beeltenis spreekt
 Vaak na bloedige dagen, soms in 't vuur van de slagen,
 Droom ik stil voor je beeld dat, dat zo droef om een blik
 van je smeekt.

Refr:

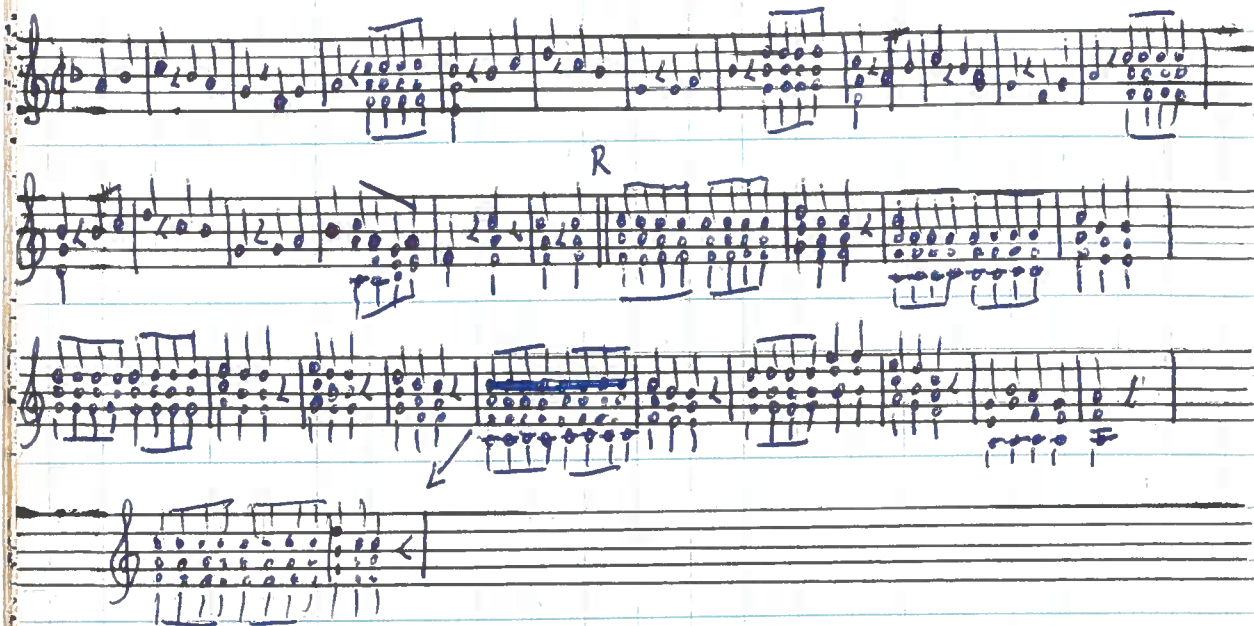
'k Heb het steeds op mijn hart als een toevlucht bewaard,
 'k Draag het mee in de strijd, 'k voel me sterk en verblijd,
 Daar je dicht bij me zijt.
 'k Zie je dierbaar glaat, als de moed mij ontgaat,
 Word ik een maal geveld, 'k hou je beeltenis omkneed,
 Tot het leven m'ontsmelt.

Je portret volgt mijn wegen, geeft me 's avonds je zegen.
 't Is verweekt en verbleekt in de zak van mijn zware kapoot.
 't Was met mij in de slagen, 't moet al bloedsporen dragen.
 't Is doordrenkt van mijn zweet en bevuild van het
 rokende schroot.

'k Kan zo lang naar je staren, naar je grijzende haren,
 Naar de plooi van je mond die lijkt kussend mijn lijden
 vergoedt.

Heeft de blik van je ogen, mij zzo vaak reeds bewogen.
 Op dat schamel papier zijn ze zacht als je minzaam gemoed,
 Heb 'k een rustplaats gekozen, ^{voor} na een weinig verpozen.
 'k Neem je foto voor 'k slaap met me mee in de vochtige
 gracht.

Met dit beeld in mijn ogen, is mijn denken gevlogen.
 Naar de heimat, waar jij in gebed, op het wederzien wacht.

Refr: Ha, sa, sa!

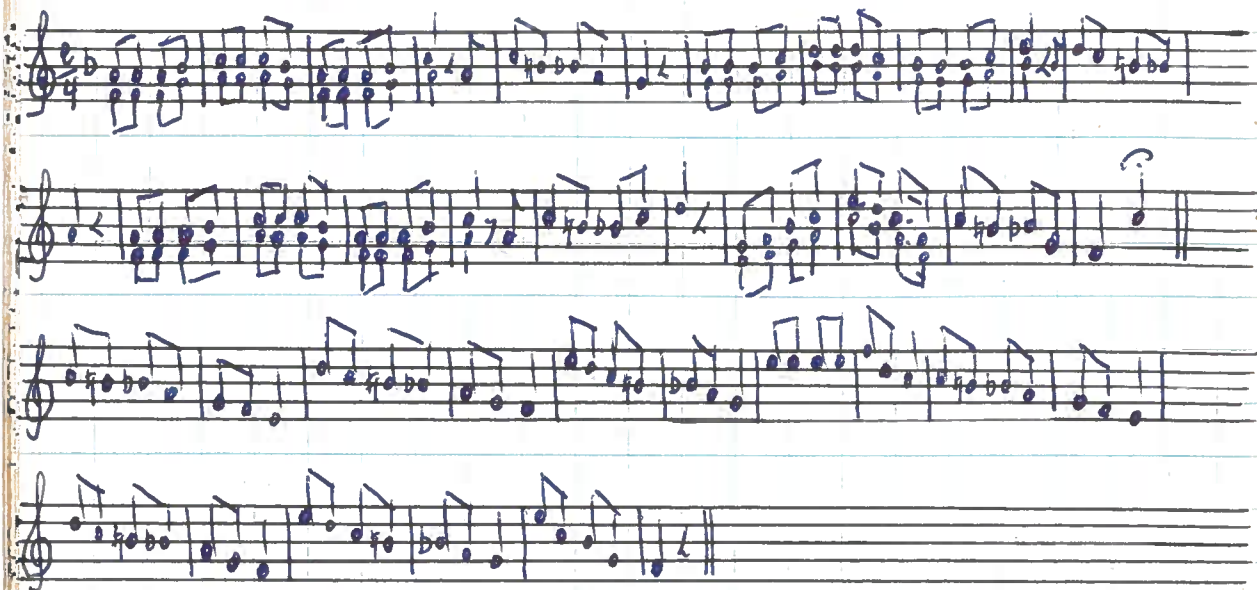
Zonder parapluutje gaat de vriendschap dood.
 Onder 't parapluutje blijft ze warm en groot.
 't Heeft ons in het leven nog geen stond verveeld,
 Vreugd en leed, steeds gedeeld,
 't Trekt met ons ter kermis en ter dancing mee,
 't Gaat met ons gedriëen ook op staminee.
 Lijk we altijd zijn zo ziet g'ons nu, met de paraplu.

Hier zijn wij,
 Een, twee, drij,
 Saam voor u,
 Met de paraplu.
 Even fel,
 Vrijgezel,
 En op zwier,
 Zo op ons manier.
 Waar wij gaan
 Of wij staan,
 Steeds gedwee
 Gaat hij met ons mee.
 Zon of wind,
 Als een vriend,
 En bekwaam
 Houdt hij ons tezaam.

D'ouwe kast
 Kwam gepast,
 Erfenis
 Van mijn tante Wis.
 't Schoonst er af,
 Maar nog straf,
 Niet galant,
 Maar toch elegant.
 Onderaan
 Dienst gedaan,
 En zijn kop
 Draagt hij bovenop.
 Groot en klein
 Groet hij fijn.
 Met een lach
 Zegt hij goeien dag.

Valt er nat,
 Doen wij dat,
 Bij schoon weer
 Halen wij hem neer.
 Soms bij nacht
 In de gracht,
 Zijn we moe,
 Valt hij op ons toe.
 Is de wind
 Slecht gezind,
 Op 't orkaan
 Laten wij ons gaan,
 Bijt de kou
 Andren blauw,
 Zacht als dons
 Zo verwarmt hij ons.
 Als het moet,
 Gaan er goed,
 Met gemak
 Zes onder ons dak.
 Vrijen gaat
 Niet zo kwaad,
 Er is licht
 Plaats voor ieder wicht.
 Chamberlain
 Moest het zien,
 Hoe zijn vriend
 Onze dank verdient.
 Zo gaan wij
 Alle drij,
 Liefst alleen
 Door het leven heen.

TWEE VROLUKE KNAPEN

TWEE VROLUKE KNAPEN

x 6

F.G

Mensen heb je ooit zo'n koppel zottemans gezien? *Houk*
 Nou dat komt zo zachtjes van een druppel acht of tien, haha
 Ik ben heus niet zat, maar hij heeft meer dan zijn rantsoen,
 Ik kan nog een flikker slaan en lachen met fatsoen.

Refr; Hahahahahahah!

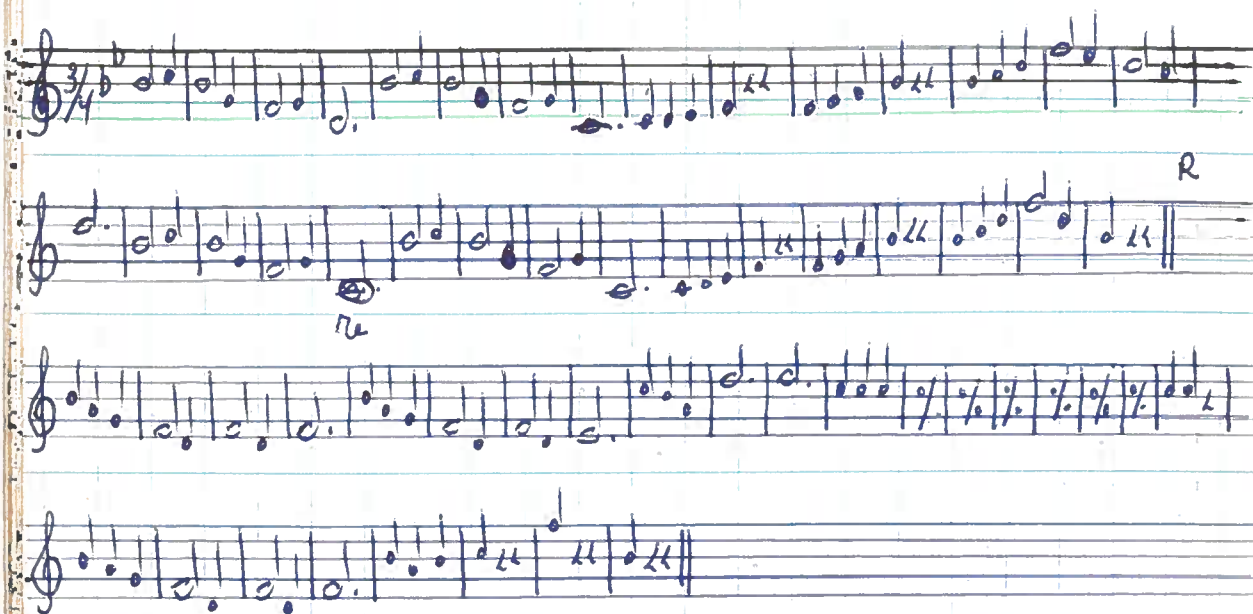
Hij durft niet alleen naar huis, zijn vrouw staat op de hoek.
 'k Moet hem naar 't W. ~~et~~je doen of hij doet in zijn broek.
 Ik heb nog een kwezeldorst, ik ben nog maar half belaan,
 En 't en komt in zak of maag nog op geen beerkuip aan.

Als ik klein was vroeg mijn oom: hoe oud ben jij nu, guit.
 'k Zeg: dat zie je aan mijn vest, ik ben zes jaar voluit.
 Vraagt hij dan: wat wil je worden, komaan, zeg het maar.
 'k Zeg: verdekke dat is klaar, natuurlijk zeven jaar.

'k Had in Brussel een kozijn, die was het leven moe,
 Hij wou zich verhangen maar het strop en ging niet toe.
 Hij sprong in het water, maar men trok hem uit de sloot.
 Toen leefd' hij op zijn rantsoen en hij was seffens dood.

Kom, we gaan eens horen wat dat vrouwmens daar vertelt.
 Z'heeft alweer een bessom bij, ik weet niet wat haar kwelt.
 Dag, meneertjen, dag madam, de groeten aan papa,
 Straks gebeurt wat anders, ja, hahahahahah

WEET JE WAAROM?

WEET JE WAAROM?

x (7)

G

Waarom wordt het mensdom slank, waarom loopt de wereld mank,
 Weet je waarom? ~~(en)~~ Weet je dat niet, ben jij zo dom?
 Waarom lijk je hoort en ziet draat de rantsoenering niet?
 Weet je waar? Zeg het maar kom, blijf toch niet eeuwig stom.

Refr: Omdat de boer te duur verkoopt.

Omdat de smokkelaar ons stroopt.

Dat moet je zwijgen, omdat de mensen

Niet beter en wensen dan geld te versmijten

Aan bik om te bijten.

Daarom allen, denk maar eens na. Daarom alleen, hé, ja!

Waarom wordt het bier zo slap, waarom steelt men voor de grap?

Weet je waarom? Weet je dat niet?

Weet je waarom je kleur verschiet?

Waarom draag je nog dat kleeed? 't Is al zeven el te breed.

Zeg me waarom, ga je zo krom, toch niet van ouderdom?

Waarom wordt meneer zo smal? Waarom lijdt hij aan de gal?

Weet je waarom? Dat is toch klaar!

Waarom verkwijnt dat meisje daar?

Waarom gaapt mijn broek zo wijd?

Waarom ben ik mijn zitvlak kwijt?

Weet je waarom? Denknú eens na! Dat is toch logika.

Waarom sluit men een kontrakt, wordt men dan nog beet gepakt?

Weet je waarom? zeg het maar luid.

Waarom trekt men patatten uit?

Waarom is 't dat Jan of Piet graag van Winterhulp geniet?

Waat je waarom? zeg het ons maar; Of zing het mee, miljaar!

Waarom wordt die boer daar kwaad, waarom kijkt hij zo vol haat

Weet je waarom? Wees maar niet bang.

Waarom vervloekt hij mijn gezang?

Waarom krijg ik in mijn maag,

Weer zo'n stomme pijn vandaag?

Weet je waarom? Zeg het hem goed,

Waarom ik stoppen moet.

VOORSPEL

1

Heb je in het leven nooit een greintje g'luk,
Slaat het wrede noodlot al je dromen stuk,
Leg het hoofd niet in de schoot,
Ook al zwem je in de nood,
Want dan raak je vast voor altijd in de sloot.
't Leven eist van tijd tot tijd een blije lach,
Hier een scherts en daar een mop voor elke dag,
Maar een lied uit volle borst, breekt de hardste koers.
Alles in de wereld zingt zijn wijsje.

Refr: Zing: de schapen blaten, bei, bei, bei!
Zing: de boreling doet lei, lei lei!
Zing: de hanen kraaien, zing: de winden waaien,
Zing: en alles zingt, het leven vraagt het,
Zing: de kraaien roepen: kwaak, kwaak, kwaak!
Zing: de molenwieken kraak, kraak, kraak!
Zing: de vogels fluiten, zing: ons oren tuiten,
Zing: want alles zingt zijn lied, ahoi!

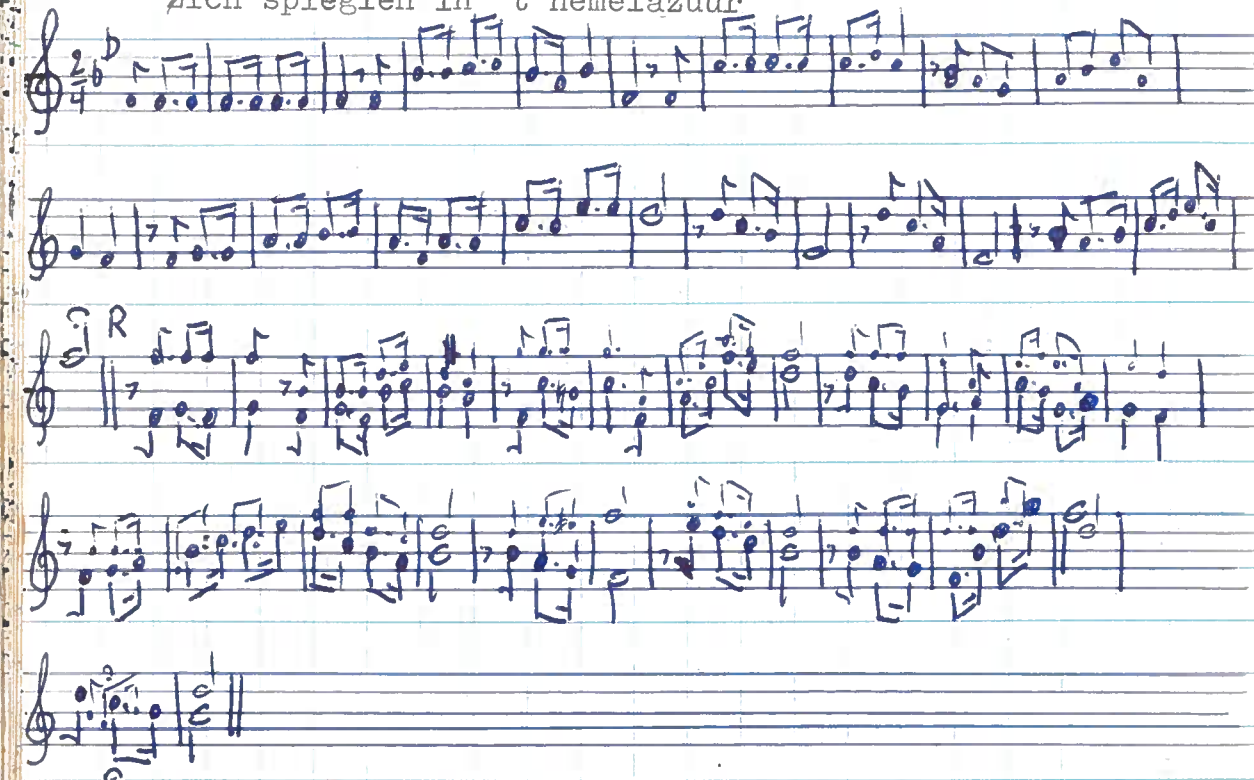
Raak je in de smokkel al je centen kwijt,
Sta je bij de winkelier in dubbel krijt,
Veeg je voeten aan het geld want zijn dagen zijn geteld,
Zing een lied, dan word je door geen zorg gekweld.
Moet je bij de slager op een rijtje staan,
En na lange wachten dan nog elders gaan,
Ook al krijg je voor je part veel te weinig en te hard,
Neuriet zacht een woedestillend wijsje.

Eet je alle dagen pap en gerstebrood,
En gaan je konijnen aan de buikloop dood,
Zijn je worteltjes mislukt, loop ook daarom niet gebukt.
Men kan toch nog altijd naar de boeren gaan,
Je betaalt er zeker maar een kleinigheid,
Boter aan 300 omdat jij het zijt,
3-4000 voor het meel, da's warempel niet te veel,
Breng die milde boer een serenade.

Komt je trein 3 uren met vertraging aan,
Moet j'in 't pikkedonker langs de straten gaan,
Zijn je handen weeral stuk, heb j'in 't loten geen geluk,
Fluit een lied en maak je daarom niet zo druk,
Zit je met de knieën door je zondagspak,
Loop je met belastingsbrieven in je zak,
Hou je niet van margarien, word je zot van sachariën,
Laat dat alles aan je hart niet komen.

MIJN JONGEN, GA...

Wij komen uit 't land van de bergen
De vrije tyrolernatuur
Waar huizen en bomen als dwergen
Zich spieglen in 't hemelazuur

MIJN JONGEN, GA...

7 (9)

A

De oorlog bracht het land in rouw.
De mannen grepen naar het wapen.
Een moeder zag haar enig kind
Met rouwend hart het huis verlaten.
Ze ging een eindweegs met hem mee,
Verborg voor hem haar diepste wee.
Maar toen er pas te scheiden viel,
Toen loste ze haar bange ziel.

Refr:

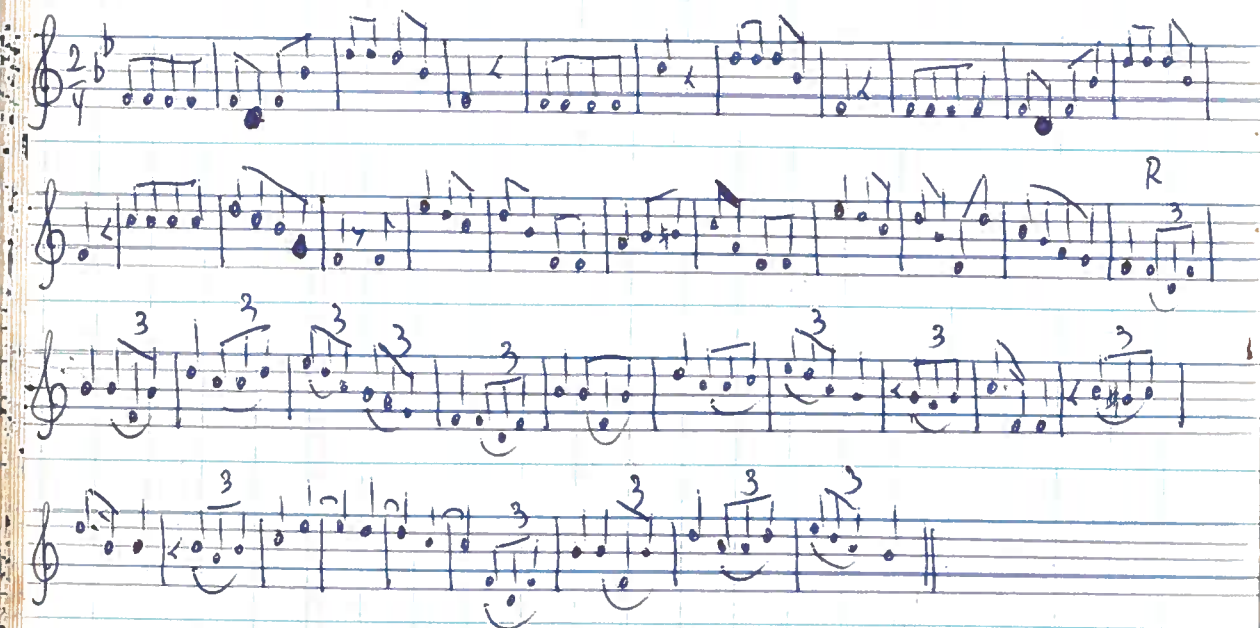
Mijn jongen, ga, dat God je steeds beware,
Denk veel aan mij, zo blijf ik dicht bij jou.
De eenzaamheid zal ook mijn hart niet sparen.
Maar 'k voel 't zo goed, ge zult mijn troost
zijn in de rouw.
Ga nu maar zeer, ik ween niet meer.
Dag, jongen lief, bewaar je moed en hou je goed.

Ze bracht hem soms bezoek aan 't front.
Vertelde hem haar wervaren.
Ze wist wat hij steeds lekker vond,
Maar dierf hem nooit haar angst verklaren.
Ze vroeg hem 't nieuws van elke dag
En wanneer ze hem wederzag?
En toen ze ging, terug naar huis,
Tekende z'op zijn hoofd een kruis,

Wens kwam ze weer maar zag hem niet.
Ze dwaalde lang door veld en wegen.
Toen vond z'hem tot haar groot verdriet
In ~~slip~~ en modder neergezegen.
Ze stortte naast haar jongen neer
En riep zijn naam zo menig keer.
Toen sprak ze stil, het schreien moe,
En drukte zacht zijn ogen toe.

Eindrefr:

Mijn jongen lief, waarom moest jij nu sneven?
Je hebt toch nooit een ander iets misdaan.
Wat baat het nog hier zonder jou te leven,
Al weet ik toch dat jij je plichten hebt gedaan.
Mijn kind, ik ga, maar 'k volg weldra.
Je moeder in haar groot verdriet... vergeet je niet.

Kijk, wie we daar vinden met z'n eentje op/de dool.
Vind je dat zo raar? Neen dat treft me maar!

Pas dan op je woorden als 't je niet berouwen mag.
Of ik haal mijn vuisten voor de dag.

Zijn vrouw draagt de broek, 't is waar,
Wat hoor ik? Wat zeg je daar?

Ik zeg: als het thuis niet deugt dan zoekt men elders vreugd.

Refr: Maak me niet kwaad! Stop, kameraad!
Als je wil vechten dan ben ik paraat!
Hou je maar stil! 'k Doe wat ik wil!

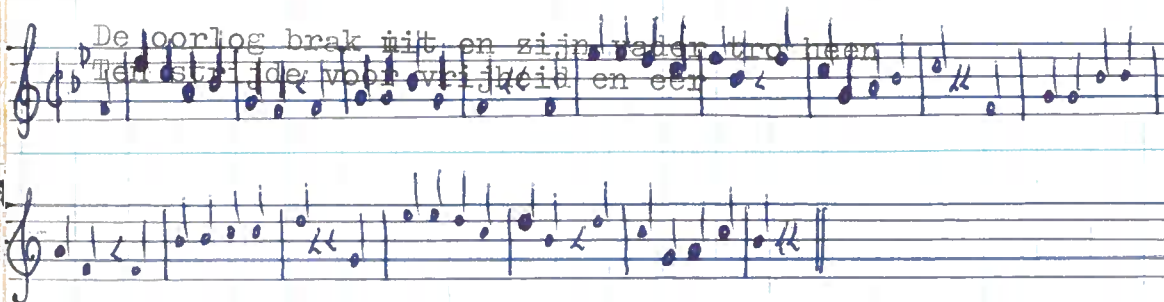
Want er is onweer op til.
Hou maar je mondje toe! 'k Doe wat ik gaarne doe!
Pak dan maar aan: ai, ou, oei!
Wat een bedrijf! 'k Rammel je stijf!
'k Sla je de benen van 't lijf!

'k Weet wel wat er hapert en je zenuwachtig maakt.
Zeg het zo je 't waagt! Tenden moe gezaagd!
Duivel van een kerel, wat bedoel je met dat woord?
Je venijn is waarlijk ongehoord.
Je vrouw loopt van woede rond, Pas op man en hou je mond.
Ze wou een verjongingskuur, voor jou was 't veel te duur.

't Grootste varken dat ik van mijn leven heb gekend.
Zeker dat ben jij, Dat staat hier voor mij-
Als er wordt gevochten ben je nimmer ver vandaan.
In zo'n stiel ben jij de rechte man.
Wie stak kloosters schuur in brand? Dat was van je eigen hand
Wie loopt er bij nachtestond, g'heimzinnig in het rond?

Jou brave moeder is van droefheid gekreveerd,
Dat gaat jou niet aan. Dat heb jij gedaan.
Maar omdat je vader je voor dief had aangeklaagd,
Heb j'hem als een hond uit huis gejaagd, /kluis
't Cachot, ja daar ben je thuis? En jij gaat naar kerk of
Bedrog, ja daar leef je van, werk vindt aan jou geen man.

'k Weet wel wie de koe van boer Verrijken.....
Zeg maar voort en dan? Daar weet jij wel van.
En waar zijn de schapen van de koster dan naartoe?
Jij alleen weet zeker waar en hoe!
Wie stookt er verboden drank? Hou op met je dom gejank!
Wie moest er voor zeven jaar op weg naar 't tribunaal?

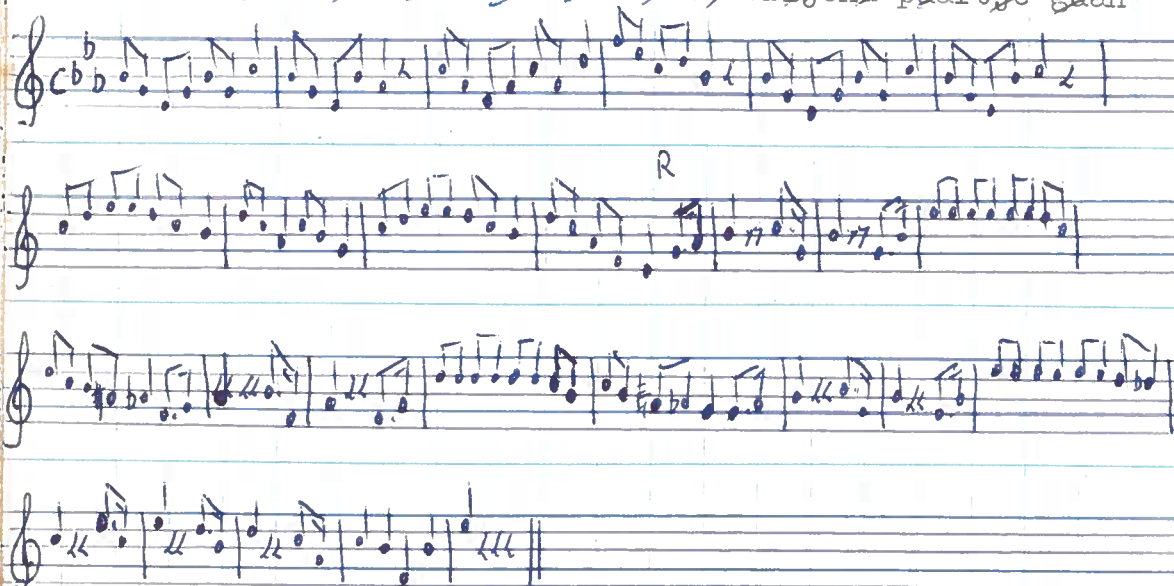
Mijn dames en mijn heren,
Juffrouwen allemaal,
Ik ga iets deklameren,
Luister naar mijn verhaal.
Het gaat hier over dieren.
Ze schreeuwen hard en luid.
Al zijn ze maar met vieren,
Er komt veel waarheid uit,

Een koebeest en een varken,
Een ezel en een paard.
Bespraken saam de oorlog,
't Was wel de moeite waard,
Het paard begon te boffen
En sprak heel trots en fier:
Ik ben in krijg onmisbaar
En 't uitverkoren dier.

Het varken sprak al knorren:
Mijn zo geprezen worst
Geeft krachten aan de strijder,
Die vecht voor land en vorst.
Om nu nog maar te zwijgen
Van hespen en van spek,
Neen, oorlog zonder varkens,
Bestaat niet, 't is te gek.
De koe prees haar produkten,
Haar boter, melk en kaas.
Ze zei: ik ben in oorlog
Echt ieder dier de baas.
Mijn frietvet en mijn biefstuk,
Die lust de strijder zeer.
Heeft hij te kort aan rundsvlees,
Dan vecht hij ook niet meer.

De ezel riep luid balkend:
Gij, stoefers om ter meest.
Ik ben in elke oorlog
Ieder de baas geweest.
Ik ben alleen onmisbaar,
Al ben ik dom in schijn.
Want waren er geen ezels
Er zou geen oorlog zijn.

~~Een kwezel zag eens in de dreef een vriend paartje gaan~~

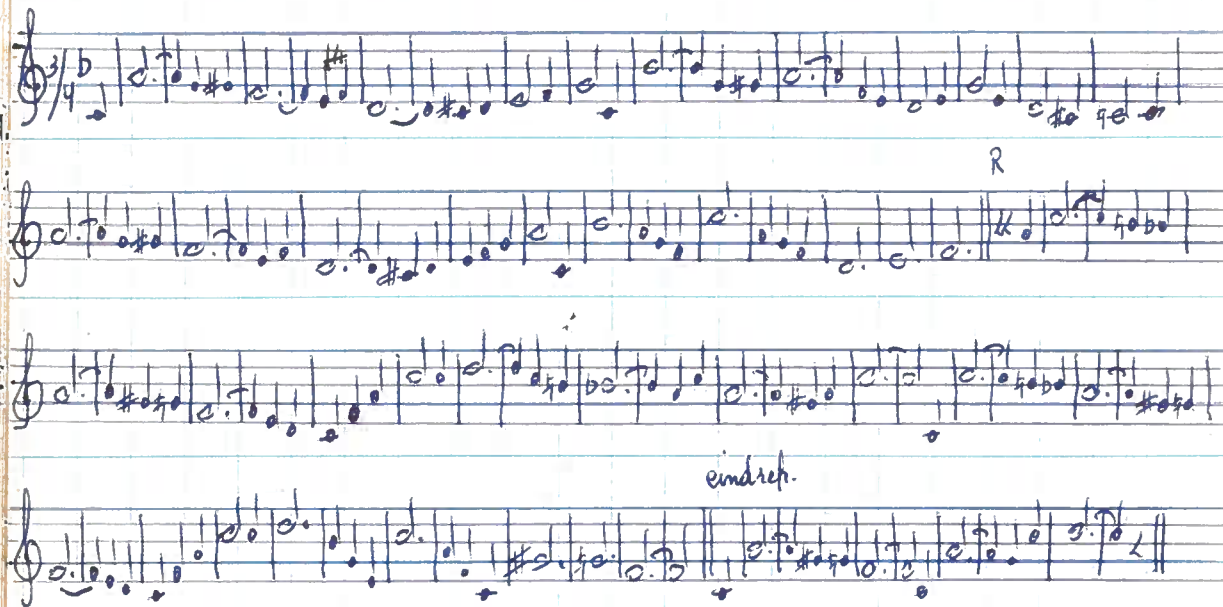
Meisje met je blonde haar, luister eens naar mij.
 'k Ben pas 23 jaar, welgesteld en blij. /schroom.
 'k Neem mijn hoedje in mijn hand, 'k vraag het zonder
 Zoek je soms een flinke man, zeg het mij, 'k heb een plan,
 Wij verbinden ons getwee, 't zaakje is okee,

Refr: Meisje lief, asjeblief, /vrouw?
 Wordt je later eens mijn engel en mijn teergeliefde
 Heb je zin, stem dan in, /de schouw.
 'k Heb een huisje met een tuintje en een hespje aan
 Ga j'akkoord, geef je woord,
 'k Heb een spaarboek en wat centen in mijn la,
 Meisje lief, asjeblief,
 Klinkt je antwoord negatief?

Meisje op de vierde rij heb je soms geen lust?
 'k Heb een zuiver zieltje bij en nog nooit gekust.
 Naar een pij heb ik geen trek, jong man blijf ik niet,
 'k Zoek een vrouwtje zoals jij, niet te groot, slank en blij
 'k Vind in jou voor d'eerste maal vast mijn ideaal,

Meisje kind, daar aan de kant, voel je niets voor mij?
 'k Heb een aardig plekje land en een koetje bij.
 't Vloertje van ons zonnig huis poets ik lijk niet een,
 's Morgens blijf je in je bed tot ik eerst koffie zet.
 Nou, wat denk je van zo'n man, die dat alles kan,

Meisje met je roze mond, hoor me toch eens aan!
 'k Heb voorzeker nog een pond koffieboontjes staan.
 'k Zing voor jou de hele dag, speel viool en fluit.
 's Zomers mag je met me mee voor een maand aan de zee.
 'k Loop voor jou door alle weer, wat wil je nog meer?

Mijn oud schooiershart, wees nu stil en verteer me niet.
 De dag is voorbij en ik blijf alleen met mijn verdriet.
 Ik had in mijn droom naar dit uur zo verlangend getracht.
 Maar nog heeft het mijn kind niet aan mijn hart gebracht.

Refr:

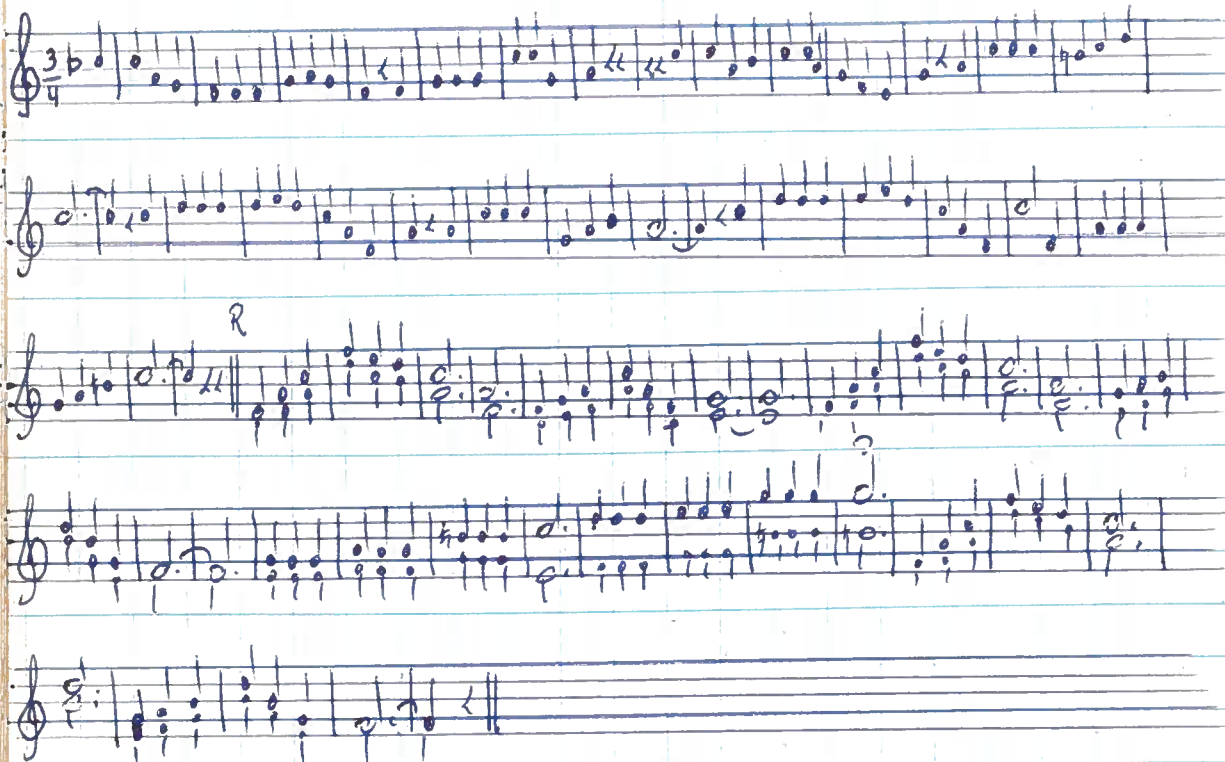
En toch klopt in mij nog een hart dat kan lijden en mint.
 Ik zwijg en ik wacht naar mijn bloed, naar mijn kind- / luid.
 Steeds blijft het mijn hoop en mijn hart roept het angstg en
 Ik vraag slechts dit geluk dat het mijn oogeens sluit.

Eens had ik een vrouw, mooien lief als een zonnelach.
 Met haar en mijn kind leefd'ik stil en zalig elke dag.
 Maar eens brak 't geluk: zij liet mij als een boetling alleen.
 Ontnam mij ook haar trouw die mij steeds liefde scheen.
 Sindsdien zwerf ik rond als een dief in mijn schooierspak.
 Jaar in en jaar uit met de vrije hemel als mijn dak.
 Ik zocht, o zo lang, naar mijn kind dat zijn vader niet kent.
 't Bezit van vrouw en kroost ben ik reeds lang ontwend.

Maar eens, 's avonds laat zag 'k mijn kind als een flinke
 Ze kwam van het werk, uit een groot en rijzig bank- / vrouw
 gebouw.

Eerst ging ze voorbij, stak me toen een aalmoes in d'hand-
 Ze had me niet herkend, 'k ben maar een schooiersklant.

Sindsdien sta ik daar elke dag bij het bankgebouw.
 Ze reikt me haar fooi, wijl ik in haar reine ogen schouw.
 Hoe graag zegd'ik haar wie ik ben, maar ik durf noch ^{ik} kan.
 'k Ben arm, oud en vergaan, 'k ben maar een schooiersman.

Nu ben je, mijn jongen, weer fris en gezond,
 De nacht van ons leed is voorbij.
 Weer speelt er lijk vroeger een lach om je mond,
 Al was je de dood zo nabij.
 Je speelt weer zo vurig en vraagt naar je paard,
 Je ogen herwinnen hun gloed,
 Je stoeit met de hond en je rukt aan zijn staart.
 Je bent weer mijn kracht en mijn moed.

Refr: Nu schijnt de zon weer in 't leven,
 Nu zijn de angsten voorbij,
 Wat kom mij voerspoed nog geven,
 Als 'k jou ~~niet~~ niet had aan mijn zij.
 Jij nog alleen zijt mijn vreugd en mijn smart.
 'k Draag je geluk o zo nauw aan het hart.
 Nu schijnt de zon weer in 't leven,
 Nu zijn de angsten voorbij.

Je waart toch, mijn jongen, zo ziek al die tijd.
 Ik was aan de grens van het leed.
 Een wonder alleen, had de dokter gezeid,
 Hij voelde de pijn die 't me deed.
 Toen kwam daar een vriendje en legde bedeesd
 Wat bloemen op 't eind van je bed.
 Lief Jantje, zo sprak hij, als j'ooit nog geneest,
 Dan krijg je mijn grote trompet.

Ik weet het zo goed nog, die droevige nacht,
 Je was toch de dood zo nabij.
 Sinds dagen hield ik aan je bedje de wacht
 En 'k ruimde geen stond van je zij.
 Maar plots in die nacht greep de wanhoop me aan,
 Genezing verwachtte ik niet meer.
 Toen heb ik een stond voor het venster gestaan,
 Maar God hield de hand aan ~~mijn~~ mijn eer.

Die avond, ik was voor je bedje geknield.
 Je lag als eenlijkje zo stil.
 Toen bad ik tot moeder, die zo van je hield;
 Bewaar hem, het klonk als een gil.
 Plots keek je me aan en je lachte zo blij.
 Je fluisterde: vaders, kom!
 Genezen! Mijn hart was een luide schalmei.
 Ik had je voor immer weerom.

Kaatje is mijn meisje, het vuurtje van mijn hart,
 Zo mooi, zo lief, zo rein.
 Zij draagt met haar zoentjes mijn zieltj' in 't paradijs,
 Zo zacht, zo zoet, zo fijn.
 W'hadden deze avond weer geheime rendez-vous,
 't Uur heb ik onthouden maar ik weet niet waar naartoe.

Refr: Kaatje, mijn liefste Kaatje, waar ben je toch,
 Het is al twintig over tien.
 Kaatje, waar gaat of staat je?
 Ik ben vergeten waar ik jou moet wederzien.
 Ik loop verloren, laat je toch horen,
 'k Ben t'einde raad en 't is al twintig over tien.
 Kaatje, mijn liefste Kaatje,
 Ik ben vergeten waar ik jou moet wederzien.

'k Vroeg haar nog ~~van~~ morgen, zoëven in 't passant,
 Weet jij nog goed het uur?
 Zeker, zei ze zoetjes, maar ken je nog de plaats?
 Een baan, een boom, een muur.

'k Ben al twintig muren op een loopje gepasseerd,
 Maar de muur waar zij is heb ik zeker gemankeerd,

'k Zwerf al heel de avond hier rond gelijk een ~~hied~~ ^{hied} ~~dief~~ ^{dief}
 Ik loop, ik ga, ik sta.

'k Vraag het aan de honden, ik luister naar de wind,
 Hij zegt noch boe noch ba.

'k Zou door heel de wereld willen lopen voor mijn Kaat.
 Maar z'is hier zo dichtbij en ik weet niet waar ze staat.

'k Riep haar naam bij pozen, ik floot, ik huilde, ik zong,
 Eerst stil, dan luid, weer zacht.

'k Vroeg het aan het maantje, of 't mij niet helpen kon?
 Het zwijgt, het lonkt, het lacht.
 En toch staat mijn Kaatje ergens wachtend aan een muur.
 't Is om van te huilen, maar ik wist alleen het uur.

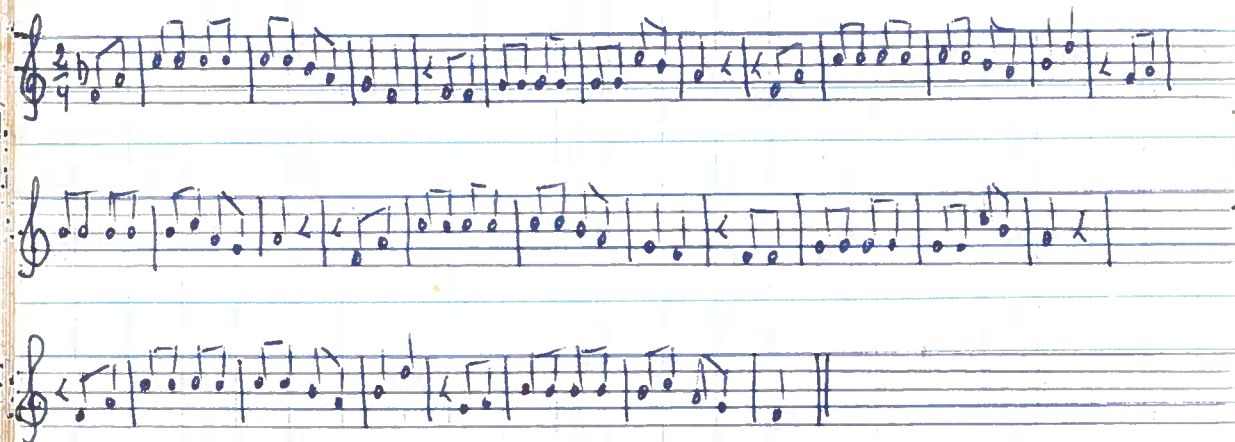
Heb je soms mijn Kaatje niet eventjes ontmoet?
 Wat slank en blond en blij,

Z'heeft een schattig neusje en putjes om haar mond.
 Geen is zo lief als zij.

Heb je haar gezien, zeg me toch spoedig waar en hoe.

'k Zie het ~~op je~~ ^{van je} ~~wezen~~ ^{ogen}, ook jij weet niet waar naartoe.

TRANC

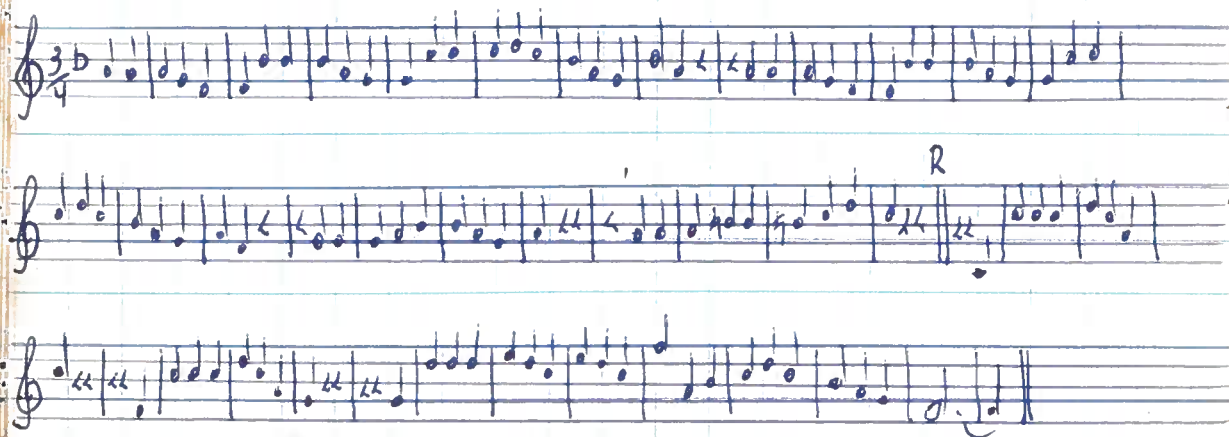
Liefste Grietje, luister eens, 'k moet je wat zeggen:
 Alles wat al dagen op mijn lever hangt.
 Hoor mij aan, 'k zal u mijn hartje open leggen,
 Want ik heb naar dees ontmoeting zo verlangd.
 Waarom heb je mij zo plotseling verlaten?
 Heeft een andre mij misschien van moord beticht?
 Is 't omdat er op mijn hoofd soms beestjes zaten?
 Toen ik 't hoorde was 't een slag in mijn gezicht.

Niemand zal u ooit lijk ik zo teer beminnen.
 Heel mijn leven sloeg mijn harte slechts voor u.
 Moest ge weten wat er omgung hier van binnen,
 G'hadt me nimmer zo een buis gelapt lijk nu,
 'k Zag uw lieflijk wezen altijd in mijn dromen.
 Als ik slapen ging lag uw portret bij mij.
 Ieder jaar als uw verjaardag moest gaan komen,
 Had ik steeds voor u het mooiste rinkje bij.

Weet ge 't nog, die zondagavond in de dreven?
 Toen ik u op 't onverwachts een zoentje gaf.
 Gij begont, puur van aandoening fel te beven
 En ge trokt aan bei mijn oren voor mijn straf.
 Even later dan in 't malse gras gezeten,
 Hebt ge zachtjes met uw hand mijn kaak gestreeld.
 W'hadden beiden toen het uur al lang vergeten,
 'k Had zolang al met uw krollekes gespeeld.

Ach, waarom hebt gij mij nu de bons gegeven?
 't Doet mijn arrem hartje toch zo vreeslijk pijn.
 'k Zie u met die andre steeds voor d'ogen zweven,
 Grietje lief, hij is voor u toch veel te klein.
 Kijk eens naar zijn neus en naar zijn schelvisogen,
 Hij is slecht gekleed en heeft een stoppelbaard.
 Altijd loopt hij zo wat naar de grond gebogen,
 Hij is teer en ik heb macht gelijk een paard.

Kom toch weer, ik zal u door het leven dragen.
 'k Doe kommissies en ik roer de tetjespap,
 Ik zal ieder jaar een karre stoofhout zagen.
 'k Schuur het vloertje en ^{van tijd tot tijd} ~~veeg ook~~ de trap.
 'k Wil u op mijn brede borst te pletter nijpen.
 'k Geef op uwe roze mond een malse zoen.
 'k Zal u van verliefdheid in de wangen knijpen.
 Liefste Grietje...Wat komt gij hier weeral doen?

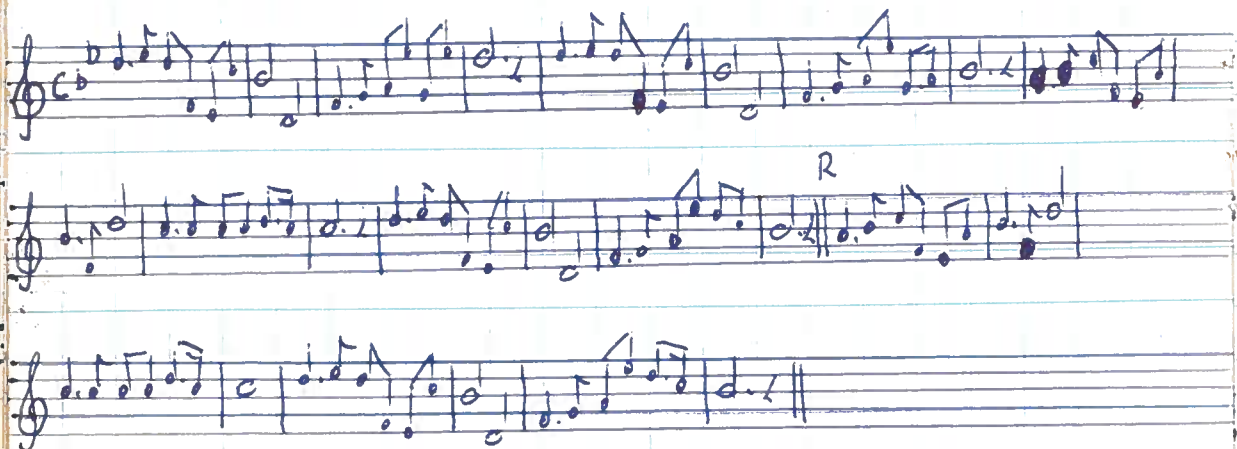

Kijk, is dat niet kurieus,
 't Maakt me toch zo nerveus,
 Ik zie overal tweemaal hetzelfde.
 Ja, daar zit een mamzel,
 Nou dat zie ik ook wel,
 Maar daarnaast zit nou helemaal dezelfde.
 Kijk, die stoven, ik zie er een paar.
 waarom staan die zo dicht bij elkaar?
 Refr: De wereld is een gekke boel,
 Dat geeft zo een duiz'lig gevoel.
 Langs hier of langs daar,
 Kijk ik hoog, kijk ik laag,
 Ik zie alles in 't dubbel vandaag.

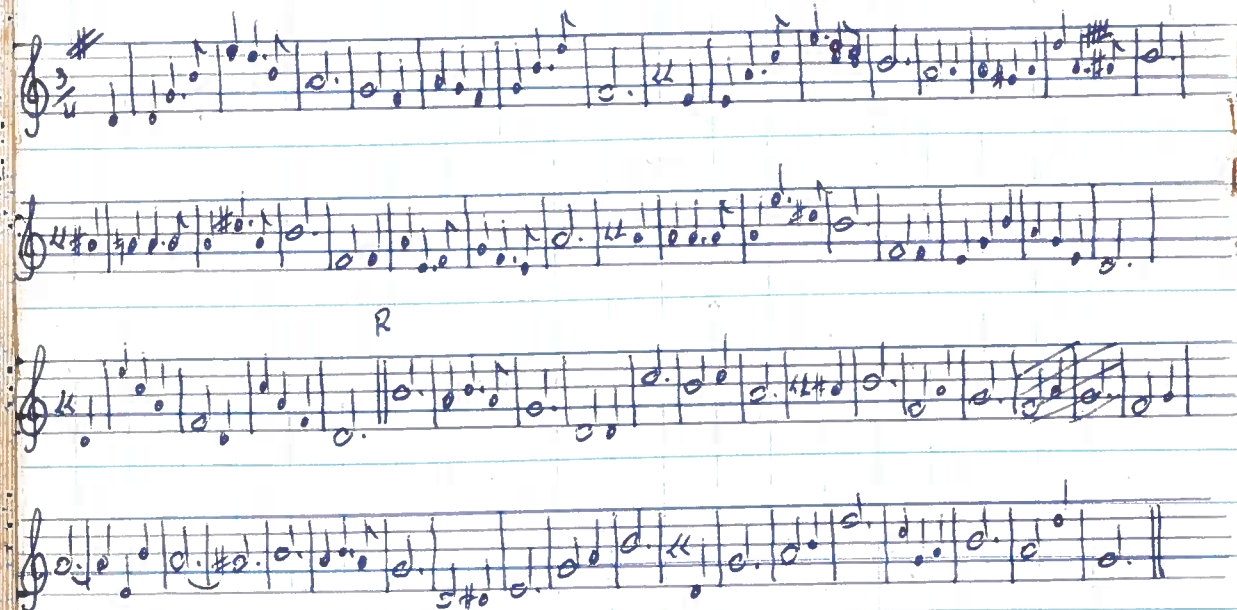
'k Vraag een pint in 't café, 'k krijg er elke keer twee,
 En toch moet ik maar ene betalen.
 Op de straat staan er slechts, sinds vandaag links en rechts,
 Sinds vandaag van die dubbele palen,
 'k Wou er eens door, ai mijn kop en mijn knien,
 Want de derde had ik niet gezien,

Straks ontmoet ik mijn nicht, met een dubbel gezicht,
 Heel voornaam met haar kindervoiturke.
 'k Zeg: nou stop maar ne keer, leg die kap maar eens neer.
 Laat me kijken dat aardig postuurke.
 Ik ga even voor 't karreke staan,
 'k Zeg: waar komt nou die tweeling vandaan?

Hi-hi-hi, da's plezant, 'k heb aan iedere hand,
 Heus tien vingers en twee met een ring aan.
 Ja ook hier zijn er tien, laat eens evekes zien
 Hoeveel hoeden er nu op mijn kop staan!
 Sapristie, nou verlies ik de kluts.
 'k Heb er twee en met d'eigenste bluts.

OP de BUS

Meneren, madammen en madamezellen,
 'k Ga u eens rappekes iets vertellen.
 G'hoort de mensen nogal dikwijls klappen,
 Zonder dat z'er de betekenis van snappen,
 Van over te geven en van af te gaan.
 't/Geen dat ge altijd averecht kunt verstaan.
 Hewel op zekere keer,
 Zaten er op d'autobus een madammeken en ne meneer,
 En als de bus ging stille staan,
 Pakten ze al hun pakken gereed.
 Want ze waren nogal gelaan,
 Wat daar allemaal inzat?
 Taarten met crème foueté of chocolat,
 Enfin, 't vrouwtje geraakte toch tot aan de deur
 En meneerke achter heur.
 Maar madammeken en dierf bijna niet afstappen,
 Want 't waren nogal hoge trappen.
 En meneerke zei; ge moet alzo niet beven,
 Ga gij maar af, ik zal wel overgeven!

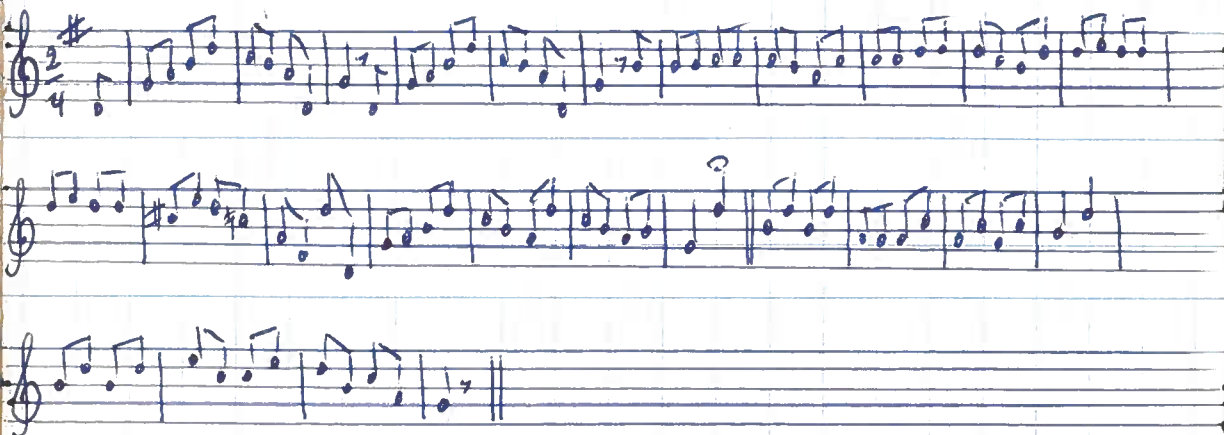

Heeft moeder natuur ~~je~~ gegeven,
 Twee kuiltjes heel dicht bij de mond.
 Dan vindt iedereen je bekoorlijk,
 je boeit alle harten terstond.
 Maar heb je twee lachende ogen,
 Dan komt het er heus niet op aan.
 Al ben je dan minder bekoorlijk,
 Die ~~ogen~~ ogen, ze trekken je aan.
 Ze stralen vol gloed bij al wat je doet.

Refr: Twee lachende ogen, ze geven je kracht.
 Ze hebben zo menig verdriet al verzacht.
 Twee lachende ogen, ze troosten bij smart.
 En brengen vaak balsem in het droevigste hart.

Twee heerlijke lachende ogen; "
 Ze zetten wat kil is in gloed.
 Ze geven de arme een rijkdom
 En maken wat slecht is vaak goed.
 Ze zijn in de wereld een weelde,
 Die gaat boven schatten en geld.
 Ze zijn het bezit dat door niemand
 Genoeg ooit op prijs is gesteld.
 Ze zijn de magneet van liefde en leed.

Wanneer je gebukt gaat door zorgen,
 Geen rappen je worden gespaard.
 Dan vind je heel dikwijls het leven
 Waarachtig de moeite niet waard.
 Maar kijken in moeilijke dagen
 Twee lachende ogen je aan,
 Vergeet je het leed dat je griede,
 En 't is met je wanhoop gedaan.
 Het oog raadt terstond
 't Geheim van de mond.

Men heeft ons weer een poets gestoofd. Atsjie!
 Ik krijg er pijn van in mijn hoofd. Atsjie!
 Het kriebelt aardig in mijn neus
 En 't gaat niet weg, 't is kurieus.
 Het doet zo raar, 't is wonderbaar.
 Ik word er gek van sapristie,
 Men heeft ons weer een poets ge . A A A A A A tsie
 Atjie

Ik kan niet zeggen hoe het kwam.
 We zaten beiden in de tram.
 Hij daar, ik hier, ik hier, hij daar.
 Het werd daar almeteens zo raar.
 Hij niest ne keer, en hij niest weer,
 En toen begon de komedie.
 Ik kan niet zeggen hoe het a.a.

Op straat keek iedereen ons aan.
 En waar we kwamen bleef men staan.
 Het niezen wilde maar niet weg.
 Toen riep een vrouwtje: jongens, zeg!
 Och Heer och God, worde gij zot!
 Hoor mij toch aan die ~~nie~~ zerie!
 Op straat keek iedereen.....

Daar het gekriebel maar niet week.
 Zo gingen wij naar d'apothek.
 Meneerke vroeg: is 't voor de ~~de~~ maag?
 Ik zei: ba nee, is dat nu 'n vraag.
 Teintuur d'ioot of 'k nies me dood.
 Men heeft ons beet gepakt, maar wie?
 Daar het gekriebel.....

Al niezen zijn we hier geraakt.
 Al niezen beiden dat het kraakt.
 Er is geen stervling die het snapt,
 Wie ons dees fars weer heeft ge**b**apt.
 We slaan hem dood, die ideoot.
 Men heeft ons beet gepakt, maar wie?
 Al niezen zijn we hier

Ik zit van kindsgebeente af met zweetvoeten geplaagd,
 Gelijk waar ik me ook bevind, 'k word overal verjaagd,
 Want mijn parfum is niet normaal,
 Ge riekt 't misschien tot in de zaal?
 Ik word geschuwd door groot en klein,
 Omdat mijn voeten zijn,

Refr:

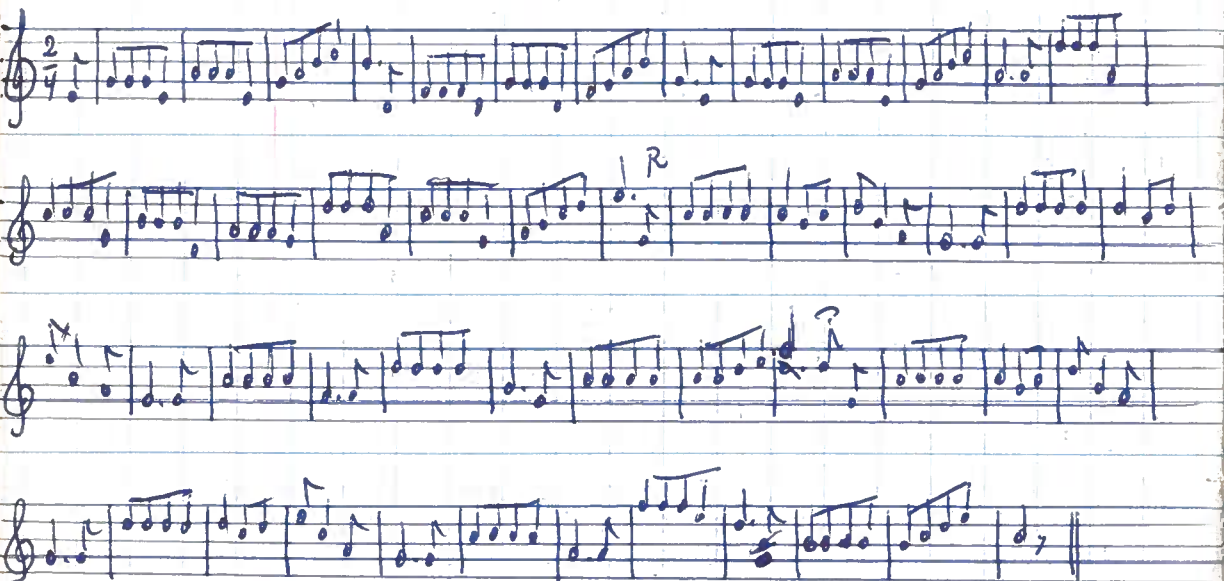
't Begint me te vervelen, ik word het eindelijk beu.
 Dat ergerlijk gefluister van ça pue, dat stinkt, mon Dieu.
 Neemt gij het soms niet kwalijk dat ieder spot met u?
 En dat ge 't yallen kante hoort; Mon Dieu, dat stinkt, ça pue.

Heeft moeder soms bezoek in huis waarvan ze niet veel houdt,
 Dan moet ik ~~met~~ mijn zweetvoeten me zetten naast mevrouw.
 Dat past haar niet, ge~~z~~iet van hier en 't duurt dan
 Hoogstens een kwartier. En nog voor dat de koffie staat is,
 heel 't bezoek reeds op de straat.

Mijn broer slaapt graag in zuivre luct, ik moet alleen in bed
 Aan tafel wil men frisse kost, ik word aan kant gezet.
 Is 't ~~t~~eten 's middags aangebrand, of voert mijn vader beer ~~na~~
 naar 't land. Of heeft mijn zusje zich bedaan,
 Ik word steeds met de schuld belaan.

Zo was ik eens een cavalier op 't trouwfeest van mijn nicht.
 Ik zat aan tafel naast de bruid waarschijnlijk wat te dicht.
 Als almeteens haar stemme klinkt:
 Ik vraag me af wat hier zo stinkt?
 En voor ik ekskuseren wou,
 Viel nichtje in mijn armen flauw.

Ik heb in mijnen jongen tijd maar eenmaal echt gevrijd,
 Maar 't duurde amper veertien dagen met mijn pastersmeid.
 Want ze hield altijd zo nerveus
 Een grote zakdoek voor haar neus.
 En toen ik vroeg; wat scheelt er u?
 Toen zuchtte zij heel zacht: ça pue!

Ik ben de meester van dit huis, een luxueus hotel.
Sinds jaren draait dat boeltje goed en gaan de zaken wel.
Maar sedert werd mijn rustig nest een echte republiek.
Ik heb vier man op logement, artiesten zonder ene cent.
Maar die me plagen elke dag met schetrende muziek.

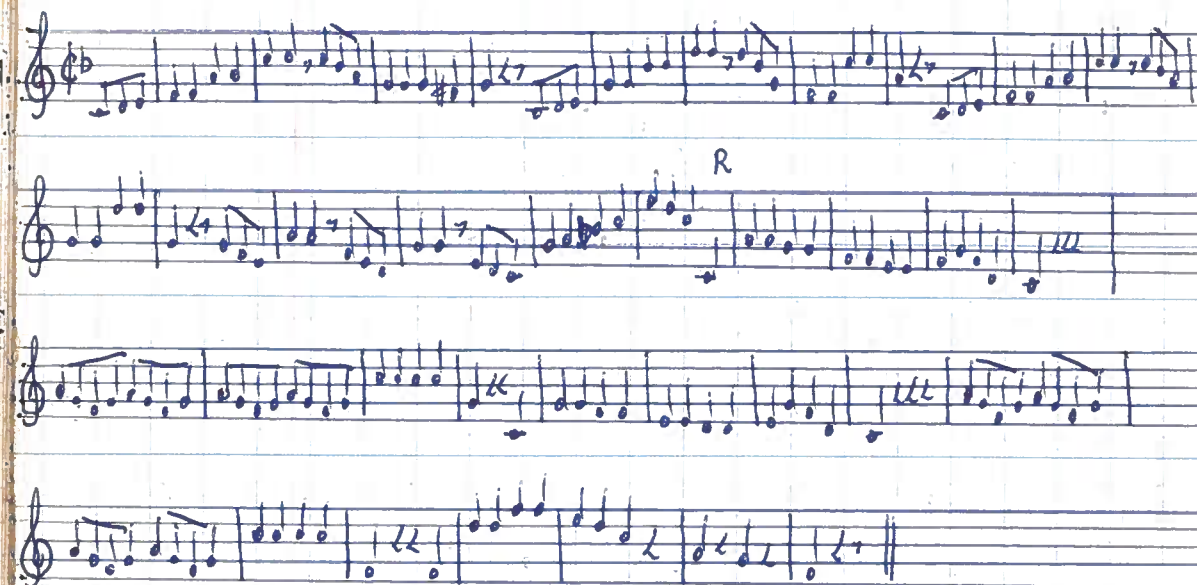
Refr: De eerste speelt tromboon...de tweede saxofoon...
Hoelang dat zo reeds duurt, 't verjaagt de hele buurt.
Mijn kamers raken haast niet meer verhuurd.
De derde speelt trompet... de vierde klarinet
Het klinkt van noord naar zuid, het loopt de gaten uit!
Ik word nog gek van al dat stom geluid.

Toen heel die bent hier binnen kwam wreef ik de handen saam.
Ik dacht zo maar: een fijn orkest dat maakt beslist reklaam.
De ene zei: we spelen elke avond 'mooie jazz,
We geven gratis balmuziek, uw huis zal barsten van 't publiek.
Och God, zei hij, wat zal het geld toch stromen in uw kas.

De dag daarop, een zaterdag, verhuisde d'eerste meid 'kwijt.
En 's zondags was ik door hun schuld reeds zeven klanten
Ze klaagden allen overhoop: patron, da's ongehoord!
Geen oog geslapen gans de nacht,
We gaan waar ons wat beters wacht.
In slaapvertrek, in eetsalon wordt steeds ons rust gestoord.

Toen vroeg ik hun met veel respect wat kalmer toch te zijn.
Ik dreigde met politiestraf maar 't klinkt in de woestijn.
We blijven hier, zo sprak er een,
Aan weg te gaan denkt er geen een.
We werken gratis voor uw kas en spelen dus maar door.

Hoe lang dat zo nog duren zal, 'k weet er geen einde aan.
De mensen blijven voor mijn deur verschrikt en aarzlend staan.
En komt er eindelijk toch een binnen, zegt hij: dag meneer!
Dat spel hierboven, dat concert, ben ik hier soms in 't NIR.
Ik heb geen lust voor stromuziek,
'k Keer later wel eens weer.

Zeg weet je 't nog die zondagavond ?
 Het waaid 'en regende lijk nu,
 Ik zag je door de straten dravend,
 Oeh arme zonder paraplu.
 Ik bood je medelij'nd een plaatsje
 Onder mijn dichte waterdak,
 Je refuseerde, ik protesteerde,
 Tot eindelijk toch je gekke weerstand brak.

Refr: Zeg weet 't je 't nog die avond dat het regende lijk nu
 Tikketakke op mijn paraplu.
 We bleven zoetjes dicht bijeen,
 Want 't waaide toch zo hard,
 Tikketakke..... deed mijn bonzend hart,
 Het was een tijd zo zalig toch. Weet je 't nog?

We liepen saam door vele straten,
 Zo knusjes pratend met ons bei.
 Langs stilleplekjes, gans verlaten,
 En menig keer je huis voorbij.
 Onder ons dakje was 't zo veilig,
 Al drupte 't water in mijn nek.
 Ik durfde 't niet wagen, wat plaats te vragen,
 Onder mijn eigen goed, was dat niet gek?

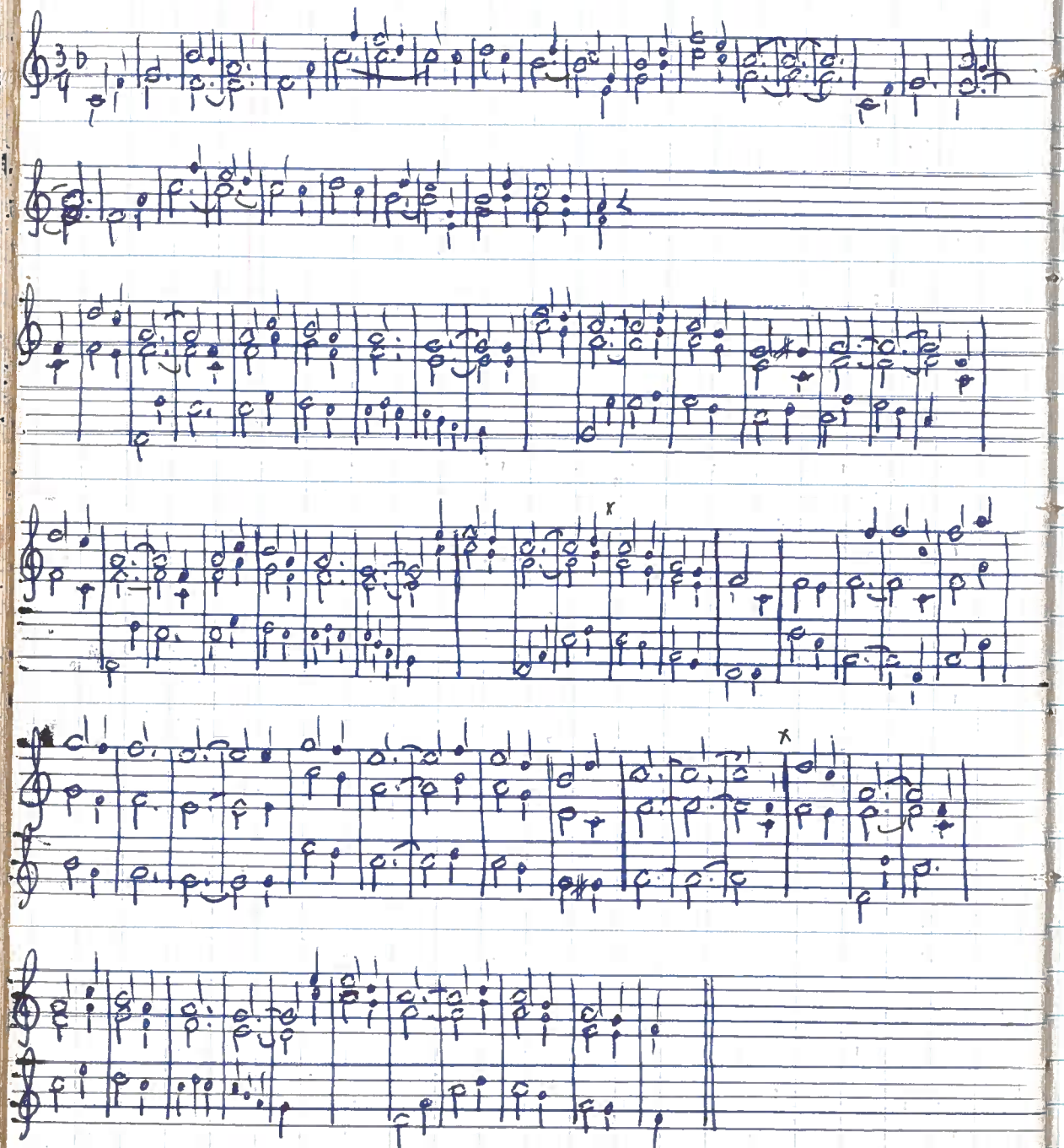
Herinner je, we stonden samen
 Dicht bij het venster van je huis.
 Toen boven ons uit één de ramen
 Je ma verscheen met groot gedruis,
 Zeg, wil je daar eens voort gaan maken?
 We lieten haar voor meer geen tijd.
 Het parapluutje was dat minuutje,
 De redder van ons beider eerzaamheid. (eerbaarheid)

Maar kort daarop brak plots d't dille.
 We gingen bei een andre weg.
 Ce sont les mœurs, oui de la ville.
 Hoe is 't in 't Vlaams, weet jij dat, zeg?
 Toch heb ik nooit die tijd vergeten.
 Ik denk eraan zo menig keer.
 Je was een schatje, voor mij toch, vat je?
 Vooral die avond bij dat gekke weer.

k Zag dagelijks op de boulevard een juffer mij passeren
eer lief en netjes aangedaan, ik durf het avoueren
anneer ik laatst haar zag, zei ik haar goeden dag
e draaide haar gezicht en toen ik bij haar was zeer dicht
iep ze subiet, ik ken u niet
n ze begon te lopen, stillikes, stillekes, stillekes aan
e zei: 'k ben niet teekopen, Sillekes

k zei: laat u niet plagen, St..'k zou u iets willen vragen ..
aar 't meisje was allicht nog bang, ze wilde van niets horen
n 't duurde dan ook niet zeer lang, ze was een eindje voren
k zet mijn stappen aan en hield haar wederom staan
k sprak: mejuffer, ach, aanhoor toch eenmaal mijne klacht
e keek wellicht, mij in 't gezicht
ant ze begon te lachen..'k mocht m'aan iets goeds verwachten
e zei: laat ons wat wandlen.. en laat ons onderhandelen
k praatte zo van alles wat om 't^v meisje te liefkozen
fschoon ze wat tegenzin had ging ze toch ras aan 't blozen
n bij al 't geen ik zei, voegd'ik er deftig bij /vrouw
chenk mij uw hand ter trouw en liefste, gij wordt mijne
e zei: misschien, we zullen zien
a 't eerst aan papa vragen st..tracht hem goed te behagen..
ls hij denkt mij te verliezen...
ordt hij toch zo ne viezen..

/blijven
ij was voorbij de schone tijd, 't meisje mocht niet meer
n spoedig namen wij afscheid want pa zou kunnen kijven
n 's avonds blij gezet, trok ik zeer vroeg naar bed
k dacht aan dat meisje zoet, ach zie toch wat de liefde doet
n morgen is 't, ja, 't is beslist
ou papa 't jawoord schenken..'k Begon er aan te denken
k Kreeg zulke zoete dromen..Tot de morgen was gekomen
n 's zondags ja nog voor de noon zet ik me te studeren
oe ik nu best mijn vraag zou doen om mij goed 't'exlikeren
k Voelde mijn hartje slaan, doch netjes aangedaan
rok ik als deftig zoon 's namiddags naar des meisjes wpon
n fris van kleur, 'k stond voor haar deup
k Ging daar nu aan gaan kloppen.. de keukemeid deed open
k Verloor bijna mijn zinnen..'k mocht het salon daar binnen
k wachtte een wijle en wedra kwam hij de kamer binnen
k groette hem, 't was haar papa, hij zei; wilt ge beginnen
ie is 't die mij vereert, 'k was gefeliciteerd
n 'k vroeg hem met fatsoen of ik hem ene vraag mocht doen

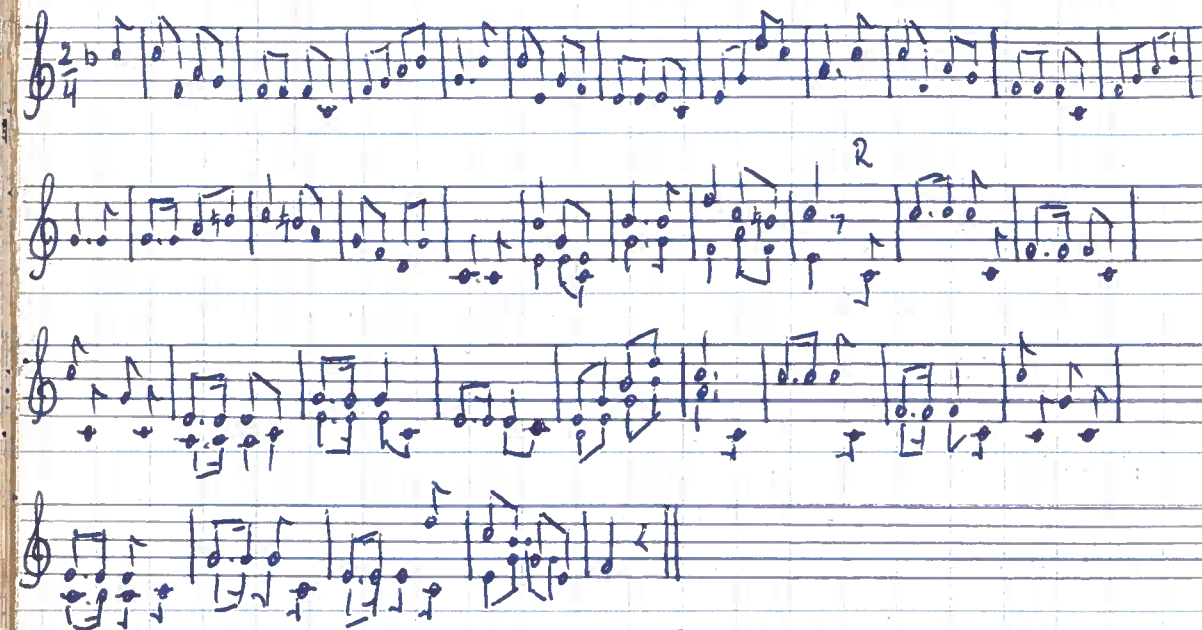

Blonde meisje, 'k hou van jou.
 Mijn hele leven is aan jou gewijd.
 Hoor mijn zangen, hoor mijn lied,, kleine vrouw.
 Die vroom en rein gelijk de bloemen zijt.

Refr: Ik hou van jou, o schoonste aller vrouwen.
 Ik hoor je stem en weet je steeds bij mij.
 De avond fkuistert (zegt) mij een groot vertrouwen.
 En 'k droom het leven als in een bloemenwei.

Blonde meisje (blonde meid),
 Lief en rein (zo lief en rein).
 Je klare ogen zijn je zinnebeeld. (je ogen...)
 Schenk me vreugde, (schenk me vreugd)
 Zonneschijn, (en zonneschijn)
 Die (stil en) zacht het diepste lijden heelt.

Blonde meisje (blonde meid).
 'k blijf je trouw, (ik blijf je trouw)
 Waar ook een dag, waar ook het lot mij henenleidt.
 Als ik eenmaal, (als ik eens)
 'n Huisje bouw, (een huisje bouw)
 Met jou (alleen) wordt het een zaligheid, (met jou wordt ..)

- 1 Al dagen zacht ik naar mijn hoed,
Ik vind hem hier weerom.
2 Laat af of zie je soms niet goed?
Dat is mijn eigendom.
1 Ik ken hem aan het zwarte lint.
2 Daarom is hij van mij.
1 Hij heeft een gele tint
2 En een zwarte strik opzij.
1-2 Ik weet wat ik zeg, welaan pak je weg!

Refr:

't Is mijne hoed (bis) 't is mijn (bis) 'tis mijne hoed,
Ik ken hem goed (bis) ik ken hem drommels goed.
't Is mijne hoed (bis) 't is mijn (bis) 't is mijne hoed,
Ik zeg met gloed (bis) Dat is mijn eigen hoed.

Hij staat me toch zo wonderschoon en mij alvast niet min.
Hij geeft mijn hoofd een eedle toon, hoe past mijn hoofd en.
Of ik hem scheef of recht opzet, hij past me als gesmeed/in
Ik ben als g'er oplet zonder hem maar half gekleed.
't Is net lijk ik zei: hij hoort dus aan mij.

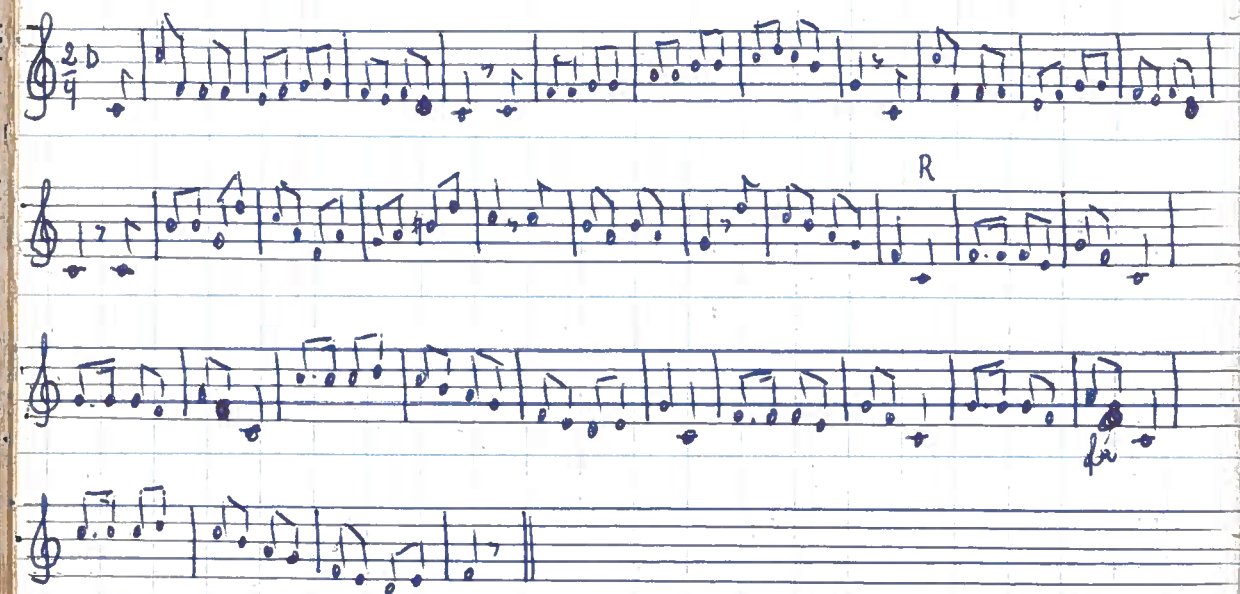
Mijn moeder kocht hem toen ik nog een kleine broekvent was.
Dat is nu 20 jaar en toch past hij nog eerste klas.
Dat hoedje gaf, God zij geloofd, aan 't hoofdje vorm en snee,
Het hoofdje werd een hoofd, maar het hoedje groeide mee.
Nog is 't elegant, bekijk het maar want...

Ik kreeg hem uit een erfenis, nu 15 jaar geleen.
Naar huwlijk en begrafenis bracht hij mij telkens heen.
Bij regenweer, bij zonneshijn was hij mijn trouwe vriend.
'k Waardeer hem als een schrijn want dat heeft hij ruim
Gelijk wat men gaf, ik sta hem niet af. /verdiend.

- 3 Waarom toch al die twisterij, zeg op wat gaat hier om?
Of is die hoed van allebei en ieders eigendom?
Ik zie, hij is nog elegant, maar 'k weet wat jij niet weet.
Onder die leren band zitten luizen met de vleet.
Nu zeg eens voor goed, van wie is die hoed?

Eindrefr:

- 1-2 't Is zijne hoed
3 Dus is 't mijn eigen hoed.

Een kwezel zag eens in de dreef een vriend paartje gaan.
 Gearmd en stalend van geluk gelijk het vrijers past.
 Ze bleef plots diep beschaamd als aan de grond genageld staan
 De jongen had zijn meid gekust en 't had haar zo verrast.
 Ze vloog ter partorij, met heel haar boekje bij.

Refr: Hoho, menier de paastre. (3m)
 Wat heb ik daar nu gezien.
 Hoho, 'k en durf 't niet zeggen. (3m)
 Hoho van Jan Verheggen en Julie van Jozefien!

Ten slotte werd ze toch wat kalm, vertelde heel 't geval,
 Terwijl ze diep beschaamd en d'ogen nedersloeg,
 De pastoor lachte en zei: mijn kind, dat is geen zondeval!
 Want hij die zo een kus veracht, die is niet wijs genoeg!
 De kwezel keek verdwaasd en hakte verbaasd.
 Hoho, meneer de paster. (2m)
 Hoho, maar dat is zo van u toch zeker niet gemeend?
 Hoho, wat durft ge zeggen? (2m)
 Hoho, ge maakt me koud en 'k sta van ergernis versteend!

Maar kort daarop, wie had 't gedacht, kreeg ze dezelfde kans.
 Een ouwe jonkman keek haar reeds een tijd zo vriendlijk aan,
 En sprak haar op een zekre keer en vroeg haar zonder zwans,
 Of zij met hem het volgend jaar in 't huwelijk wou gaan?
 Ons kwezelke verschoot, dat ogenblik was groot.
 Hoho, meneer Verhagen, hoho, wat durft ge vragen?
 Hoho, zijn dat nu dingen voor also nen ouderdom?
 Hoho, meneer Verhagen, hoho, wat durft ge vragen?
 Hoho, kom morgenavond, als ge wilt, eens wederom.

De wereld werd een paradijs, de kwezel schoot in vlam.
 Ze minde zeer haar vrijer en haar vrijer deed aldus.
 En toen ze op een zekre keer ter pastorie kwam
 Vroeg de pastoor: hewel, mijn kind, hoe smaakte d'eerste kus?
 De kwezel kreeg een schok en frutste aan haar rok.
 Hoho meneer de paster. (3m)
 Is me dat nu ook een vraag?
 Hoho meneer ~~es~~ de paster (3m)
 Ik wist dat langer dan vandaag.

HOU JE GOED

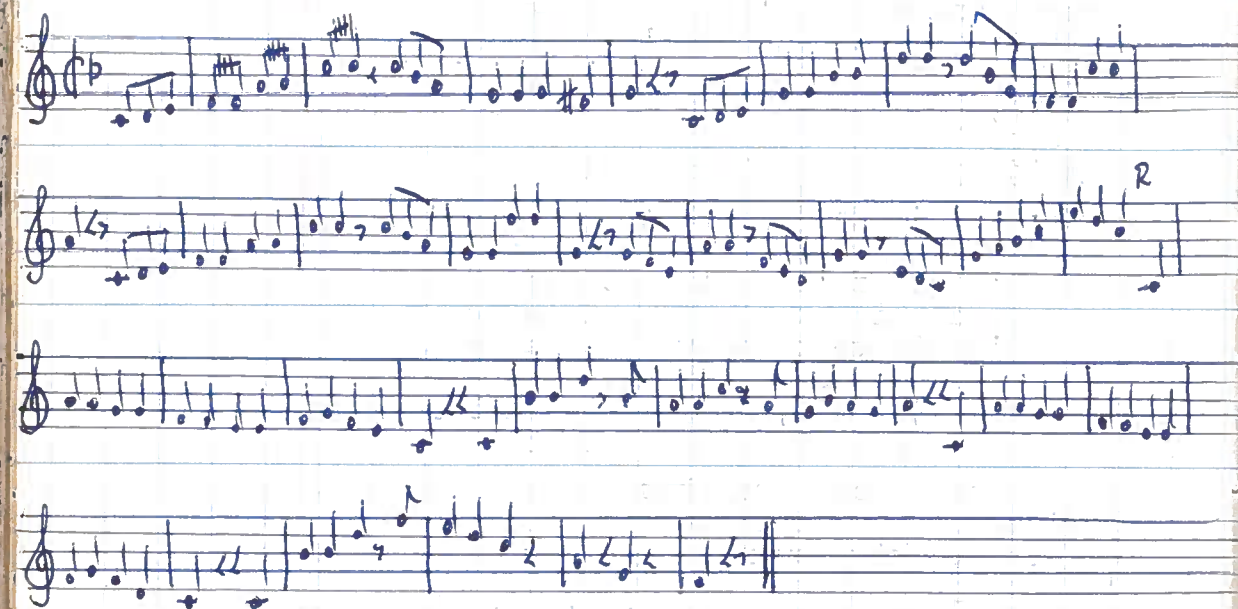
HOU JE GOED

De oorlog brak uit en zijn vader trok heen,
 Ten strijde voor vrijheid en eer,
 Het afscheid was droevig en moeders geweent
 Sneed Jantje door 't harte zo zwaar.
 Na enkele dagen schreef 't knaapje een brief,
 Geholpen door moeder naar zijn papie lief.
 Zeg va, 't gaat me goed en ons moe evenzeer.
 En schiet je nu ook met een echt geweer?
 Schrijf gauw ook wat van jou!

Refr: Hou je goed, mijn lieve pappie!
 Breng mij wat kogels mee!
 'k Heb zo'n meelij met ons mammie.
 Want die huilt zo vaak vol wee.
 'k Bid voor jou vast elke avond,
 Voor behouden wederkeer,
 Hou je goed, mijn beste vaatje,
 Dra zien we elkander weer.

De volgende week kwam tot moeders verdriet
 Bericht uit het krijgshospitaal.
 'k Ben ernstig gewond, maar gevaar is er niet.
 'k Schrijf meer wel een volgende maal,
 De angst greep de moeder in 't minnende hart.
 Ze borg voor haar kindje de vliemende smart.
 Toen schreef ze een smartende brief naar haar man,
 En Jantje dicteerd'op het einde daarvan,
 Hierbij ook wat van mij.

En ginds lag de vader in het krijgshospitaal,
 Geslagen door 't vijandelijk schroot.
 Gegaan door de drang van zijn groot ideaal,
 Trotserde hij lijden en dood.
 Nu lag hij op 't ziekbed de ogen gans blind.
 En kreeg hij een morgen de brief van zijn kind.
 Een ziekenverpleegster las hem 't schrijven voor.
 Maar 't klonk als een schuwel in 't luisterend oor.
 Hierbij, ook wat van mij.

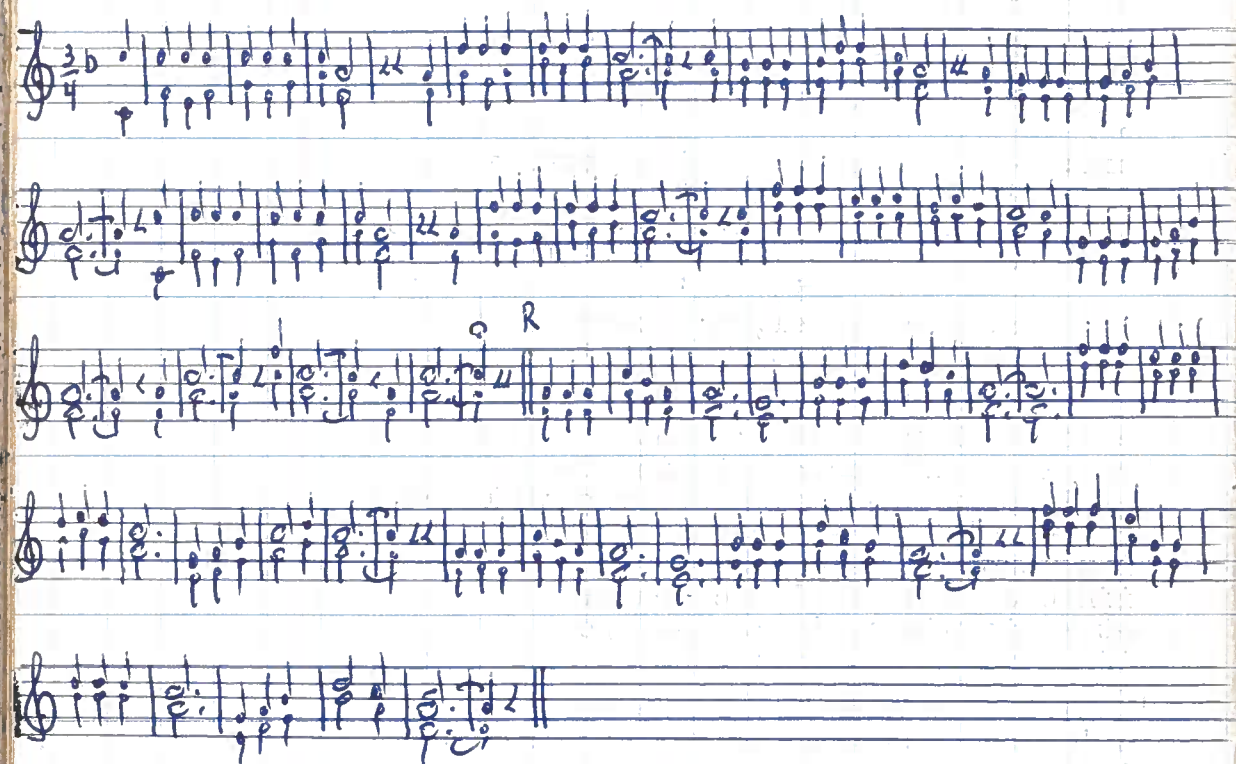

Mijn vrouw is naar haar tant' vertrokken,
 Ik heb haar haar de trein gebracht.
 En met een stukje in mijn blokken,
 Zo heb ik mijn verdriet versmacht.
 Dat is nu al een drietal dagen
 En 'k, sliep al een keer in mijn bed.
 In elk cafeetje, kreeg ik een meetje,
 En 'k ben al zeven keer op straat gezet.
 Refr: Hoe droevig zeg, mijn vrouw is weg
 Bij tante op visiet,
 Ze blijft er vast, een week te gast,
 Want vroeger keert ze niet.
 Zo los en vrij, da's niks voor mij,
 Dat zie je wel, n'est-ce-pas!
 Kwam 't vrouwtje maar, ik snak ernaar!
 Hoepsasa!

De eerste morgen bij 't ontwaken,
 Vond ik me liggen naast mijn bed,
 Met in mijn mond een greep van 't laken,
 En rond mijn hals een stuk gazet.
 Mijn schoenen vond ik aan de kapstok.
 Mijn ondervest in 't schoenenrek,
 Het radiootje op 't lavabootje,
 Mijn nieuwe hoed in 't gaatje van 't vertrek.

'k Ging deze noen de bus vekkennen
 En 'k vond een briefje van mijn schat.
 Mijn liefsteman, kun je 't nog weenen?
 Zo gans alleen, hoe droef is dat!
 Je kunt nu wel je tijd verdrijven:
 Je schuurt de vloer en poetst de schouw.
 Ga in je boeken wat vreugde zoeken
 En denk aan mij want ik, ik denk aan jou.

Ik heb het licht maar laten branden,
 Want ze kijkt vast naar de compteur.
 Ik maak wat vlekken aan mijn handen,
 Zo kom ik in een gratiegeur.
 De radio laat ik maar dreunen,
 Zo weet de buurvrouw waar da'k was.
 Want met een vrouwtje, hang j'aan een touwtje.
 Een alihi, dat komt dan goed van pas.

Wij komen uit 't land van de bergen,
de vrije Tyrolernatuur.
Waar huizen en bomen als dwergen,
sich spiegelen in 't hemelaruur.

Waar golvende groenende weiden,
En lachende dorpjes in 't dal.
Waar slingren de paadjes langs heuvel en kloof,
Beschaduwd door wuivende loof,
Jochei, jochei, jochei!

Refr: Daar is het land van ons leven,
Land van het lied en de jool.
Laag in de beemden en hoog in de zon,
Daar is het schoon Tyrool.
Land van de lach en de liefde,
Bont in zijn golvende pracht,
Vast in zijn trouw als een heilig symbool,
Dat is het schoon Tyrool.

Waar joelende knapen geleiden
Ter bergwei het loeiende vee.
Waar huplen de blozende meiden
En zenden hun schallend jochee.
En over de bergen weergalmen,
Een lach en een kreet en een groet.
De zon aan de hemel beheerst er dat land,
Dât blaakt in zijn heldere brand.

Waar haat en afgunst zijn gebannen
Waar liefde de harten beheerst.
Waar parelt de wijn uit de kaben
Bij kermis en huwelijksfeest.
Waar zingen veel en gitaren,
De stemmen van liefde en trouw.
Waar 's avonds de kreet van de jodel weerklinkt,
De nacht over het bergland zinkt.

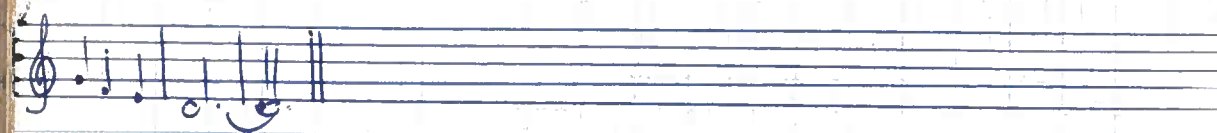
Wij dragen langs dorpen en steden
De geest van ons bergenland mee.
Wij hebben de wereld doorsneden,
Maar kenden slechts onrust en wee.
Nu zwerven we weer naar ons heimat,
Naar 't land van de eeuwige vreugd.

Naar rijzende toppen in zonne en wind,
Waar 't harte de vrede hervindt.

Mod.

R wals

A

Leentjes papa was een vlieger van de grote KLM,
Mammie en het lieve kindje hielden o zoveel van hem. /heen.
Steeds als hij een reis ging maken vloog hij over hun huisje
En dan wuifden mam en Leentje tot hij heel heel ver verdween.
En turend in die ijle lucht, sprak mammie met een diepe zucht

Refr: Je vadertje zweeft langs de hemel,
Buig even de knietjes, kom.
En bidden we Onz' Lieve Heertje,
Dat pappie weeromme kom!
Daar ginds boven velden en wouden,
Daar denkt hij wellicht ook aan ons.
Je vadertje zweeft langs de hemel,
Bid Leentje een vaderons.

Wat een vreugd als pappie thuiskwam met cadeautjes, o zo fraai
Mooie poppen, een klein aapje en nog laatst een papegaai.
En dan kon hij mooi vertellen van dat land vol toverpracht.
Maar een week van reine vreugde is helaas gauw doorgebracht.
En viel het afscheid dubbel zwaar, dan zeide moedertje tot
/haar:

In de bange oorlogsdagen streed haar pappie in de lucht
Menig vijandelijk vlieger veld' hij neder in zijn vlucht.
En terwijl hij hoog daarboven zweefde door de wolken heen.
Zaten mam en kleine Leentje in hun huisje stil alleen.
Wijl 't kindje bad: o Heer spaar hem!
Sprak mammie met een bange stem:

Op een morgen; Leentje sliep nog, rinkelde de telefoon.
En een mannestem sprak bevend en op smartelijke toon.
Zeg de waarheid, gilde mammie, 'k wil niet twijfelen, meneer.
En de stem sprak droef, mevrouw, hij viel op het veld van
Het kind ontwaakte met een gil. /eer.
En mammie snikte: 't is Gods wil, /kom.

Eidrefr: Je vadertje is naar de hemel, buig even de knietjes
En bidden we onz' Lieve Heertje, want pappie komt nooit weerom
Niet treuren, mijn kindje, niet wenen,
Hij viel op het veld van eer.
Je vadertje is naar de hemel,
Nou heb je geen vader meer.

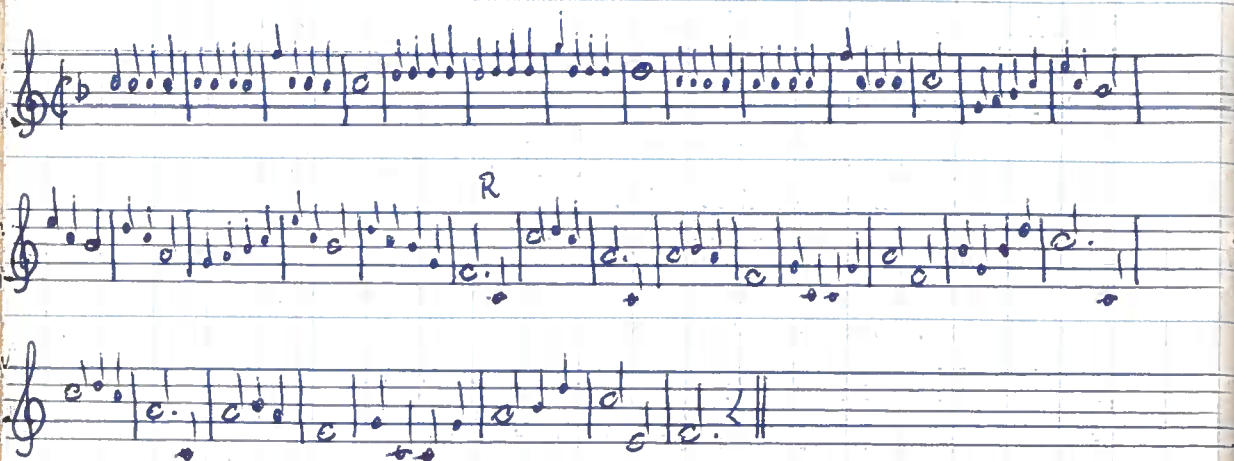
Als de lente daagt en geen storm meer jaagt,
 Zoekt elk vogelijs in min te zijn.
 't Zingt een chant d'amour tot de schuchtre moer.
 'k Nodig jou hier uit, o mijn aardige bruid.

Refr: Kom en tree met mij in 't aards paradijs!
 Zon en bloemen zijn ons deel,
 Kom en zing met mij van liefde en peis!
 Haha, een blijde wijs.
 Laat ons samen bloemen lezen,
 Laat de zon ons woning zijn.
 Kom en tree met mij in 't aards paradijs,
 Haha, ons levensreis.

In mijn liefdetui, wordt je slank en bruin.
 'k Zing: ich liebe dich, voor jou, glücklich.
 Bij de appelboom, vloeit de honigstroom.
 'k Bouw een zomerhuis voor ons bei als een kluis.

'k Drink de liefdewijn in de maneschijn.
 'k Dans de volle nacht een wals of acht.
 Kom het leven vaart door mijn rozengard.
 Waar 'k je henenvoer blijf ik trouw pour toujours.

Hoor de franke taal van de nachtegaal,
 Zingt een melodeo voor jou en mij.
 Gaan we hand in hand door het liefdeland.
 't Leven wenkt zo vroom als een zalige droom.

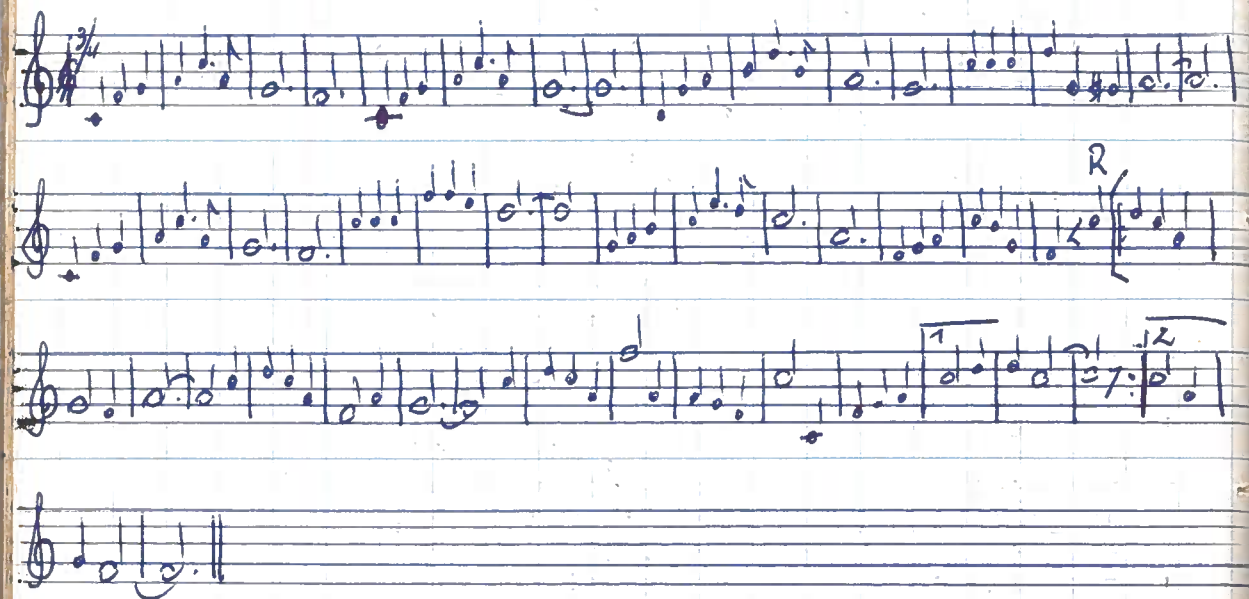
'k, Weet niet hoe het komt maar ik ben altijd zo bedeesd.
 't Is een droeve kwaal waarvan je niet zo gauw geneest.
 Ik word altijd zo beschaamd als iemand naar me staart,
 Zelfs al heb ik niets gedaan, ik word toch zo vervaard.
 Moeder zegt: wat doe je nu, ieder lacht met u.

Refr: Ik ben zo bedeesd, beschaamd en bevreesd,
 Van mijn kinderjaren ben ik zo geweest.
 Ik ben niet bij taal, 't is haast abnormaal,
 'k Kan er niets aan doen, 't is familie kwaal.

Op de school daar zat ik nevens Suske Adriaan.
 Op een keer had 't stomme ventje in zijn broek gedaan.
 Toen de meester naast ons kwam, toen keek hij snuivend rond.
 Ik werd rood tot in mijn haar en ik keek naar de grond.
 En al had ik 't niet gedaan, ik moest buiten gaan.

'k Ging eens naar 't souper van een kozijn uit Molenbeek,
 Recht voor mij zat een mamzel, die altijd naar me keek.
 Ik kan niet verdragen dat men op mijn handen ziet.
 En 'k liet alles ongeroerd, 'k wilde wel, 'k durfde niet.
 En toen ik naar huistoe wou, viel ik appelflauw.
 'k Zat eens in de trein zo naast een dame breed en dik.
 Toen ik af wou stappen werd ik koud van angst en schrik.
 Want die vrouw zat op de slippers van mijn pardessus.
 'k Wilde het haar zeggen maar, ik werd plots o zo raar.
 Met die dikke vrouw naast mij reed ik toen voorbij.

'k Heb Marleentje van mijn baas altijd zo lief gehad.
 Toen ik het haar zeggen wou dan beeft 'ik als een blad.
 Twintig, dertig keren heb ik op het punt gestaan.
 En toen ik het eindelijk zei, sprak dat kind aangedaan,
 't Is te laat, vriend Isidoor, ik krijg nen dokter.

Heb je in 't leven te klagen, gaat alles niet naar je zin.
 Moe j'het de mensen gaan vragen, beleefdheid daar loopt men
 Wil je de harten vermurwen, /niet in.
 Om j'een pleziertje te doen.
 Als ze dan soms weigren durven, al ga je bost op de noen.

Refr:

Dan moet je maar huilen gaan of anders is 't mis gedaan.
 Het doet je zo'n pijn, vernederd te zijn,
 Je bent toch zo aangedaan.
 Dan moet je maar huilen gaan, je snikt en je perst een traan.
 Je gaat er van dood, je bent zo in nood,
 Dan moet je maar huilen gaan.

Moet je belasting betalen, meer dan je geldbeurs vermag,
 Maar alle redenen falen, daar helpt een traan en een ach-
 Wil je soms raadsheer geraken of zelfs maar kieskandidaat.
 Ben je te dom voor die taken, 'k geef je terstond goeie raad.

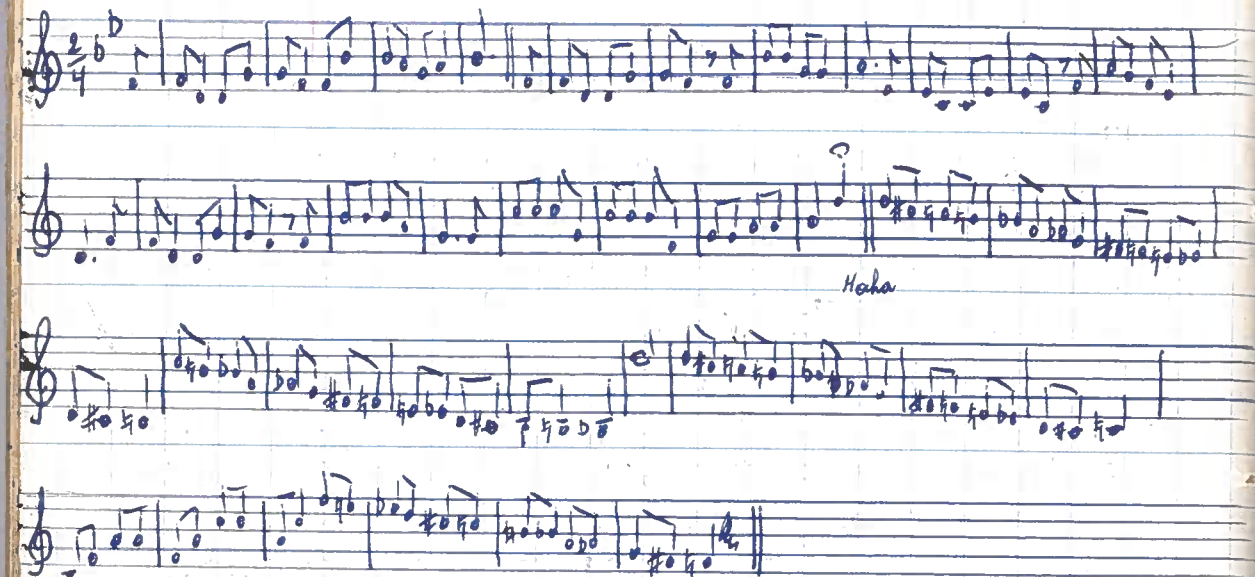
Heb je een meerjarig zoontje, dat aan geen plaatsje geraakt,
 En heb je lust naar een koentje, dan moet je zien hoe je
 Klop je aan dovemansdeuren, slik je een bittere pil, 't maakt
 Spot men met al je malheuren, wil men niet doen wat je wil.

Kom je soms thuis dik bedronken
 En heb je schrik van je vrouw.
 Staat ze op 't koerke te lonken,
 Vrees je haar pezige klauw.
 Denk je: het zal er gaan waaien,
 Want z'heeft een stok in haar hand.
 Veins je om haar weer te paaien, dat men je heeft aangerand.
 Vrouwtjes, die houdt van de mode, wil je een paletot of hoed?
 En vindt je man dat niet node,
 Hoort hij langs die kant niet goed.
 Vraag je een paar nieuwe schoenen,
 Zegt hij dat jij hem ruïneert, wil hem dan aanstonds verzoenen
 En krijgen wat je begeert.

IK KAN HET NIET VERHELPEN
LACHEN EN LACHEN IS TWEE

VOORSPEL

1

LACHEN EN LACHEN IS TWEE

G

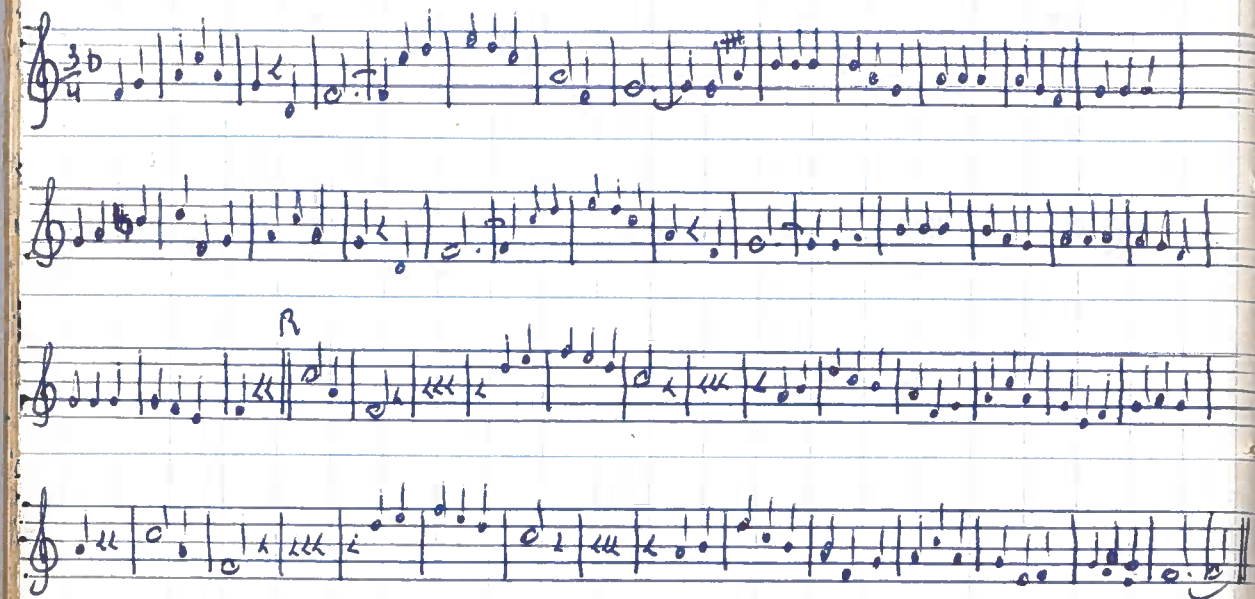
Toe mensen, hoe me teges of klach me byna krom,
Want als ik langs de wege, d'm dinges teges kom.
Daar gaat mijn lijf aan, 't bekokken o. k' pult het uit van pret.
Ik word steeds meegelohkes door een goeie malre zet - Haha...

Ik kom daarjunt op d'Hoofthout aan, een lelijk batiement,
Waar een meisje oar, haar deen naast, h' er niet met of g' haer kent.
Ik naay haer: zeg, Marckel, wie woot hier is 'timmer eef?
Naar g' valt uit: gy, kieke, stommeit daer woot ge zelf!

En andre heer op kermis, d' ontmoet een flinke meid.
Ik dy da's nog iets dat wel is, e, k' had t' haer gauw g'eind:
Dy, kumde, willek ve riger, twee jares aan een steek?
Ik begint me daer te schreien van alteratie en geluk.

Ik Looz laotst op d'exportie een meisje naar mijn land.
Ik koeftud' horegote ambite o, vreey d'isect haer hand.
Maar eerke p'edouthier, t' er viel me daer niet mee.
Want t' was een stiek Françoise o. ze zei: je suis mariée.

Maar t' zou niet lange duren, e kon niet vrolyk zyn.
He had do'n stomme kuser, mijn beke deed haer pijn.
He zei: ge moet dat later, ik heb d'overel verdriet!
Maar t' is gemaklyk pruter, want, meen, dat kan ik niet.

Eindrefr: Magdelein, ik voel hier toch zo'n pijn.
 Heel mijn ziel is in rouw,
 Ik heb altijd zo'n kou,
 Nu ik leef zonder jou.
 Magdelein, ik ga dood van chagrijn.
 En mijn hart doet zo'n zeer;
 'k Overleef het niet meer,
 Waarom keer je niet weer?

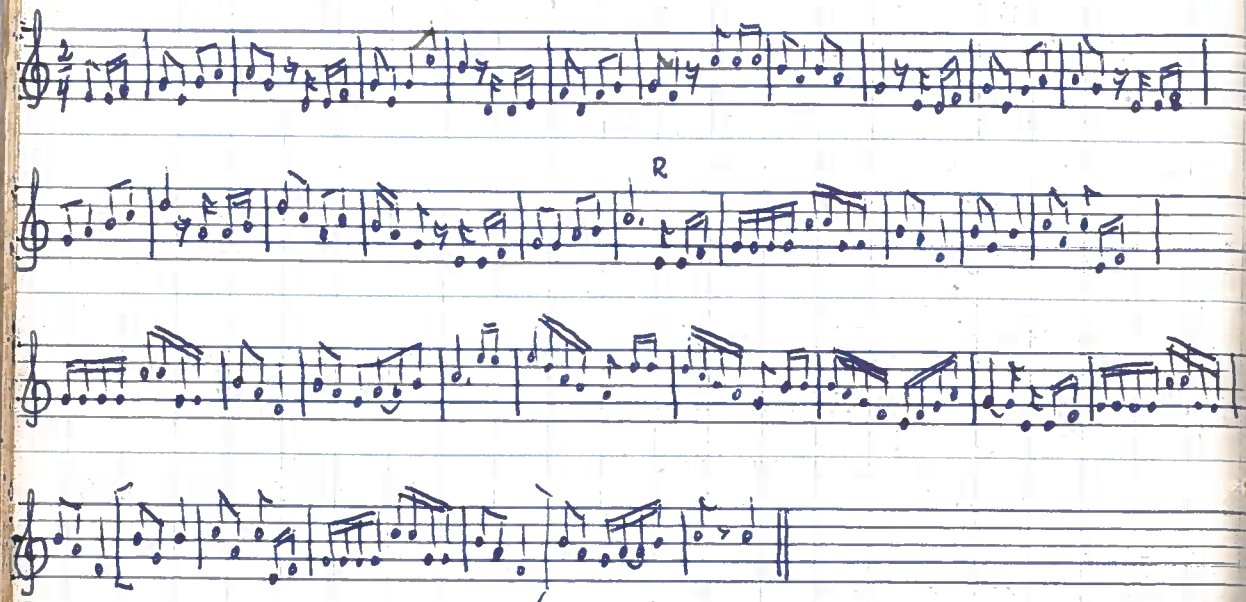
'k Heb een meisje gekend voorheen.
 Maar ik liep er een blauwe scheen.
 'k denk zo dikwijls aan haar, aan die ogen zo klaar,
 Waarin fonkelt zoiets wonderbaar.
 'k Heb een meisje gekend voorheen.
 Op de wereld en is geen een met zo'n fijn blanke hals
 En met lipjes zo mals en met guitige kijkertjes als:

Refr: Magdelein, ben je nog steeds zo klein?
 Is je haar nog zo blond en het rood zo gezond
 Van Van je lachende mond?
 Magdelein, is je neus nog zo fijn?
 Waarom luister je niet naar het droevige lied
 Van mijn liefdeverdriet?

'k Heb een jaartje met haar gevrijd.
 En haar dingen zo lief gezeid.
 'k Ging met haar in het veld tussen 't rijzende spelt,
 Heb ik steeds van mijn liefde verteld.
 'k Heb een jaartje met haar gevrijd.
 O wt was het een zaalgetijd. In de zakkende nacht
 Was haar hoofdje een pracht en haar pözelig handje zo zacht.

Heel mijn leven was haar gewijd.
 O wat gaf ik niet om die meid.
 Want de liefde zo zoet, stak mijn harte in gloed
 En de wereld scheen mij wondergoed.
 Heel mijn leven was haar gewijd en het werken een zaligheid,
 Voor mijn dierbare schat, die mijn liefde bezat,
 Maar op 't laatste haar jongen vergat.

Magdelein is nu ver van hier,
 Maar om mij gaf ze toch geen zier.
 Ze vertrok over zee, nam mijn rust met zich mee,
 Liet me achter met lijden en wee.
 Magdelein is nu ver van hier.
 Maar om mij gaf ze toch geen zier.
 Anders ging ze niet heen en liet mij zo alleen,
 Dat ik soms in verlatenheid ween.

Ik zeg wat een ramp dat er nog koetsen in de wereld zijn
 Dom koetsier! (2m)
 Door uw schuld miste ik alweer mijn laatste trein, dom ...
 Loop naar d'helle met uw koets!
 Nooit meer bakt ge me die poets!
 Van dat volk verwacht men toch niets goeds.
 'k Zeg.....

Wat ik vertel is lang geleden, 't was in de tijd van
 Per taxi werd nog niet gereden, koets en paard.
 De mens was toen zoveel niet waard.
 Eens moest ik naar de trein mij spoeden en 'k had 't geluk aan
 Want wie had dat kunnen vermoeden? /mijne zij.
 Daar reed een huurkoets mij voorbij.

Refr:

'k Zeg: wat een chance dat er koetsen in de wereld zijn.
 Hé, koetsier! (2m)

Anders miste ik warempel mijn laatste trein, hé k..
 Blijf een ogenblikje staan, ik ben toch zo zwaar belaan,
 Anders kom ik niet meer tijdig ginder aan.
 Ik Zeg.....

Ik liep zo hard mijn benen konden de huurkoets na door straat
 Achter mijn rug wel zeven honden, en wijk.
 Het was een dierenkoers gelijk.
 Toen volgde rap een bende knapen, hiermee was mijn gevolg
 Ik liet de mensen maar staan gapen. /kompleet.
 Ik wist wel beter wat ik deed.

Ik liep een vrouw tegen de schenen,
 maar voor/skuus had ik geen tijd
 Ik stamp een agent tegen zijn tenen.
 Ik raakte haast een kindermid.
 Ik keek niet naar verkeerssignalen, mijn hemde plakte van het
 Ik moest, ik moest die koets daar halen, /zweet.
 Die daar zo rustig voor me reed.

De mensen langs de brede straten bleven verschrikt of spot-
 Ik riep en schreeuwde uitgelaten: /tend staan.
 Dat men toch uit de weg zou gaan.
 De honden basten om mij henen, ik vloog, ik trapte wild en
 Toen sloeg de/zwaarte in mijn benen, /woest.
 Maar 't was de koets, die 'k halen moest.

Toen almeteens de koetse stopte, ik sprong er in zo rap ik kon.
 Terwijl mijn keel van woede kropte:
 Voer mij zo spoedig naar 't station!
 Maar de koetsier, toen hij dat hoorde,
 Kreeg haast de krampen in zijn zij.
 En weet ge wat hij mij antwo-ordde?
 We zijn de statie lang voorbij.

SPEEL. VIOOL IN DE NACHT

Als de avondzonne daalt in 't westen neer,
 Keer ik telkens naar dit eenzaam plekje weer,
 'k Hoor je op violensnaar strijken 't lied zo wonderbaar,
 Dat ik in mijn ziel mijn leven lang bewaar.

Refr: Speel viool in de nacht,
 't Ruist zo innig en zacht,
 'k Droom me dicht aan mijn zij, zonnig meisje van mij.
 Speel viool in de nacht, 'k weet je minnend gedacht
 Eeuwig aan mij gewijd, lieve schat van een meid.

In de stille bomen zingt je melodei.
 En de avond gaat gelijk een droom voorbij.
 Mooier klinkt geen englenzang.
 't Schept in mij een zaalge drang.
 'k Wou dat deze avond duurde eeuwen lang,
 Na een dag van werk en zorg, mijn kleine vrouw,
 Speel je in de avond 't lied van liefd' en trouw,
 En versta 'k de woorden niet.
 'k Weet toch wel wat het bediedt.
 'k Neurie zacht met jou gnd beider liefdelied.
 Word je eenmaal toch mijn lieve kleine vrouw.
 'k Maak je instrument een plaatsje aan de schouw.
 Maar wanneer het werk gedaan,
 Sterren aan de hemel staan,
 Wil ik dicht bij jou als in een droom vergaan.